

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 23. julij 2008 (28.07)
(OR. en)**

12108/08

**Medinstitucionalna zadeva:
2008/0154 (COD)**

**ENV 485
CODEC 1008**

PREDLOG

Pošiljatelj:	Evropska komisija
Datum:	18. julij 2008
Zadeva:	Predlog UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)

Delegacije prejmejo priloženi predlog Komisije, ki je bil s spremnim dopisom direktorja Jordija AYETA PUIGARNAUJA poslan generalnemu sekretarju/visokemu predstavniku Javierju SOLANI.

Priloga: COM(2008) 402 konč.

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 16.7.2008
COM(2008) 402 konč.

2008/0154 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in
presojo (EMAS)**

(predložila Komisija)

{SEC(2008) 2121}
{SEC(2008) 2122}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Razlogi za predlog in njegovi cilji

Sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (v nadaljnjem besedilu: EMAS) je bil prvotno vzpostavljen leta 1993¹ in revidiran leta 2001 z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)², ki zdaj velja.

Namen predloga je okrepiti sistem s povečanjem njegove učinkovitosti in privlačnosti za organizacije z naslednjimi cilji:

- povečati število organizacij, ki uporabljajo sistem³,
- doseči, da bi bil sistem EMAS priznan kot merilo za sistem okoljskega ravnanja,
- omogočiti, da organizacije, ki uporabljajo druge sisteme okoljskega ravnanja, te nadgradijo skladno s sistemom EMAS,
- vplivati tudi na organizacije, ki niso registrirane v sistemu EMAS, in sicer tako, da se od njih zahteva, da pri izbiri dobaviteljev in ponudnikov storitev upoštevajo okoljske vidike.

Predlagane spremembe se osredotočajo na vsebino s posebnim poudarkom na potrebe majhnih organizacij (MSP in majhnih javnih organov), institucionalno ureditev in povezave z drugimi instrumenti politik Skupnosti.

1.2. Splošno ozadje

Na podlagi člena 15 Uredbe o sistemu EMAS mora Komisija pregledati sistem EMAS glede na izkušnje, pridobljene med njegovim delovanjem, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predlagati ustrezne spremembe.

Obsežna ocenjevalna študija o sistemu EMAS je bila leta 2005 izvedena prav v tem okviru. Na podlagi te ocenjevalne študije in prispevka različnih zainteresiranih strani v sistemu so bile opredeljene prednosti in slabosti sistema ter predlagane možnosti za izboljšanje učinkovitosti Uredbe.

1.3. Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog

Uredba (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

¹ Uredba Sveta (EGS) št. 1836/93 z dne 29. junija 1993 o prostovoljnem sodelovanju gospodarskih družb industrijskega sektorja v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo, UL L 168, 10.7.1993, str. 1.

² UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

³ Konec leta 2007 je bilo v sistemu EMAS registriranih 6 000 lokacij. Za podrobnejše informacije glej COM(2008) xxx konč.; oceno učinka, ki je priložena temu dokumentu; točki 2.1.2 in 2.2.5.

1.4. Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Pregled sistema EMAS je del paketa ukrepov, ki spremljajo sporočilo o akcijskem načrtu o trajnostni porabi in proizvodnji, ki naj bi bilo sprejeto junija/julija 2008. Namen akcijskega načrta je trajnostno spremeniti obnašanje potrošnikov in proizvajalcev z usmeritvijo v boljše proizvode, učinkovitejšo in čistejšo proizvodnjo ter pametnejšo porabo. Akcijski načrt bo poleg pregleda sistema EMAS zajemal tudi revizijo uredbe o znaku za okolje in sporočilo o zelenih javnih naročilih.

2. POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN PRESOJA VPLIVA

2.1. Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošni profil vprašanih

Službe Komisije imajo stalen dialog s predstavniki držav članic in različnimi zainteresiranimi stranmi postopka sistema EMAS ter tako spremljajo izvajanje sistema v praksi.

Organi držav članic, ki upravljajo sistem EMAS (pristojni organi, akreditacijski organi), so organizirali številna srečanja in seminarje za zainteresirane strani o prihodnosti sistema ter pripravili predloge za njegov pregled.

Z državami članicami, ki jih zastopa odbor iz člena 14 Uredbe o sistemu EMAS, so na vseh ravneh postopka pregleda potekala posvetovanja, sodelovale pa so tudi pri pregledu⁴.

Komisija je organizirala štiri srečanja delovnih skupin⁵ in delavnico o pregledu⁶ z izbranimi strokovnjaki za sistem EMAS (preveritelji in svetovalci za sistem EMAS, akreditacijski organi ter pristojni organi).

Komisija je obiskala izbrane države članice, da bi pridobila njihovo mnenje o reviziji Uredbe, pri čemer so države članice in druge zainteresirane strani predstavile svoje zamisli o prihodnosti sistema.

Skupina svetovalcev je v imenu GD za okolje izvedla obsežno ocenjevalno študijo o sistemu EMAS in znaku za okolje (študija „EVER“). V okviru te študije je bilo proučeno, kaj evropske organizacije menijo o motivih, dejavnikih uspeha in koristih v zvezi s sistemom EMAS, zagotovljena pa so bila tudi priporočila za pregled sistema EMAS. Ugotovitve študije so bile predstavljene, obravnavane in obogatene na dveh delavnicah, ki sta potekali septembra 2005 ter vključevali strokovnjake, institucije, družbe, izvajalce in nevladne organizacije.

Triletni projekt REMAS, ki ga financira okoljski sklad EU LIFE in izvajajo okoljska agencija Združenega kraljestva, škotska agencija za varstvo okolja, inštitut Združenega kraljestva za okoljsko ravnanje in presojo ter agencija za varstvo okolja z Irske, se je končal maja 2006. Ta projekt je z natančno statistično analizo določil vpliv različnih vrst sistemov okoljskega ravnanja na dejavnosti okoljskega ravnanja na posameznih lokacijah ter njihov posledični vpliv na skladnost z zakonodajo in učinkovitost v primerjavi z najboljšimi tehnikami, ki so na voljo.

Povzetek odgovorov in njihovo upoštevanje

⁴ Srečanja odbora z dne 20. junija 2005 (Bruselj), 22. novembra 2005 (Torino), 29.–30. junija 2006 (Luxembourg), 13.–14. novembra 2006 (Atene) in 13.–14. junija 2007 (Varšava).

⁵ 17. maja, 9. junija, 20. julija in 27. julija 2006.

⁶ 11. in 12. decembra 2006.

Študija EVER je pokazala, da sistem EMAS velja za sredstvo za vključevanje okoljskih vprašanj v sistem skupne vrednosti organizacije in za izboljšanje ugleda podjetja. Sistem EMAS ne velja le za sistem za zmanjšanje stroškov za odstranjevanja odpadkov, porabo energije itd., ampak pomeni tudi znak prijaznosti do okolja.

Okoljske izboljšave, večji ugled in zmanjšanje stroškov veljajo za daleč najpomembnejše koristi, ki jih prinaša prevzem sistema EMAS. Čeprav skoraj polovica vprašanih v študiji EVER meni, da so denarni stroški sistema EMAS večji kot njegove koristi, pa več kot dve tretjini vprašanih meni, da je sistem EMAS uspešen, če gre za primerjavo finančnih pa tudi nefinančnih koristi in stroškov.

Projekt REAMAS je pokazal, da prevzem akreditiranega in certificiranega sistema okoljskega ravnanja izboljša dejavnosti okoljskega ravnanja na posameznih lokacijah in da je splošno okoljsko ravnanje dokazano boljše v okviru sistema EMAS kot v okviru drugih sistemov⁷.

Po drugi strani pa so študije pokazale, da z vidika razširjenosti sistem EMAS še ni v celoti izkoriščen. Vprašani iz študije EVER so menili, da so stroški sistema EMAS, majhne obveznosti vodstva in upravni postopki / birokracija največje ovire za prevzem sistema EMAS. Čeprav število registracij v sistemu EMAS še vedno vztrajno narašča (trenutno je v Skupnosti registriranih več kot 5 000 organizacij), pa je to še vedno le zelo majhen delež vseh organizacij, ki bi ga lahko uporabljale.

Te ugotovitve je podprla večina vprašanih zainteresiranih strani upoštevane pa so bile tudi, ko so službe Komisije analizirale možnosti, določene za pregled sistema, ter sprejele odločitev o predlagani prihodnji usmeritvi sistema in spremembah, ki jih sedanja uredba o sistemu EMAS potrebuje.

Javno posvetovanje je potekalo prek spletnih strani v obdobju med 22. decembrom 2006 in 26. februarjem 2007. Komisija je prejela 214 odzivov.

2.2. Presoja vpliva

Komisija je opravila presoj vpliva, navedeno v delovnem programu, in proučila tri glavne možnosti:

- nadaljevanje sedanjega pristopa,
- postopna odprava sistema in
- znatne spremembe Uredbe.

Možnost nadaljevanja sedanjega pristopa bi omogočala stabilnost. Proučene spremembe bi bile lahko le upravne/institucionalne narave, da bi bil njihov namen zgolj boljše delovanje sedanjega sistema. Vendar pa bi ta možnost le malo popravila „šibke točke“ sistema in ne bi zagotavljala možnosti znatnih sprememb. Splošni vpliv sistema bi bil še vedno majhen, kar bi slabilo njegovo verodostojnost. Prepoznavnost sistema se ne bi povečala in verjetno bi prišlo do neenakomerne porazdelitve med državami članicami.

Z možnostjo postopne odprave sistema bi se sprostili finančni in kadrovski viri. Vendar bi imela ta možnost negativne okoljske in gospodarske vplive. Skupnost bi izgubila prostovoljen instrument iz svoje mešanice politik. V okviru vmesnega pregleda šestega okoljskega

⁷ Glej COM(2008) xxx konč.; oceno učinka, ki je priložena temu dokumentu; § 1.2.1.

akcijskega programa Skupnosti⁸ je bilo ocenjeno, da imajo prostovoljni instrumenti velike možnosti, vendar niso v celoti razviti, Komisija pa je bila pozvana, da pregleda te sisteme ter tako spodbudi njihovo prevzemanje in zmanjša upravno breme njihovega upravljanja.

Možnost znatne spremembe Uredbe bi izboljšala prepoznavnost, vpliv in politični profil sistema EMAS, kar bi povzročilo znatno večje prevzemanje sistema. Skupnosti bi omogočilo boljše in bolj osredotočene okoljske koristi, ki bi bile tako neposredne kot posredne. S tem bi se tudi izboljšal gospodarski položaj in zmanjšalo upravno breme okoljskega ravnanja v sodelujočih organizacijah. Nekatere predlagane spremembe zahtevajo določene vnaprejšnje naložbe in zagotovitev spodbud organizacijam, ki uporabljajo sistem EMAS.

Čeprav ni mogoče točno napovedati povečanja prevzemanja sistema, ker niso na voljo količinski podatki o stroških in vplivu različnih ukrepov ter ker so številne možnosti med seboj povezane ali temeljijo na trgu, je cilj, da bi bilo deset let po začetku veljavnosti te uredbe število registriranih organizacij ali lokacij enako številu organizacij ali lokacij, ki imajo trenutno certifikat standarda ISO 14001:2004 o sistemih okoljskega ravnanja (35 000). Pet let po začetku veljavnosti te uredbe bi bil vmesni cilj, da število lokacij, registriranih v sistemu EMAS, doseže povprečje treh držav članic, ki so imele leta 2007 največje število registriranih lokacij na milijon prebivalcev, kar predvidoma pomeni 23 000 lokacij, registriranih v sistemu EMAS⁹.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Povzetek predlaganih ukrepov

Cilj je pregledati sistem EMAS, kakor zahteva člen 15 uredbe o sistemu EMAS, ter tako čim bolj spodbujati nenehne izboljšave okoljske uspešnosti vseh organizacij.

Za doseg tega cilja je namen revizije uredbe o sistemu EMAS znatno okrepiti politični profil in s tem število organizacij, ki uporabljajo sistem. Glavne predlagane spremembe se bodo osredotočale na vsebino s posebnim poudarkom na potrebah majhnih organizacij (MSP in majhnih javnih organov), institucionalni ureditvi in povezavah z drugimi instrumenti politik Skupnosti, zlasti zelenimi javnimi naročili.

3.2. Pravna podlaga

Razlog za uredbo so vprašanja okoljske politike, kakor je določeno v členu 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki je tudi pravna podlaga za Uredbo (ES) št. 761/2001.

3.3. Subsidiarnost in sorazmernost

Sprejetje sistema na ravni Skupnosti je potrebno, da se oblikuje enoten in verodostojen sistem ter da se prepreči vzpostavitev različnih nacionalnih sistemov. Predlog ne spreminja

⁸ COM(2007) 225 konč.: sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o vmesnem pregledu šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti, ki ga je Komisija sprejela 30. aprila 2007.

⁹ Leta 2007 je bilo v treh državah članicah z največjim številom lokacij, registriranih v sistemu EMAS, na milijon prebivalcev povprečno 48,27 registriranih lokacij na milijon prebivalcev. Te države članice so Avstrija (61,85 lokacij / milijon prebivalcev), Danska (50,60 lokacij / milijon prebivalcev) in Belgija (32,37 lokacij / milijon prebivalcev). Na skupaj 478,5 milijona prebivalcev Evropske unije bo torej pet let po začetku veljavnosti revidirane Uredbe o sistemu EMAS predvidoma 23 000 lokacij, registriranih v sistemu EMAS.

sedanjega stanja glede notranjega trga in še naprej upošteva načela subsidiarnosti, saj tehnično izvajanje uredbe prepušča državam članicam v okviru delovanja pristojnih organov in akreditacijskih organov. Učinkovitost sistema pri prispevanju k večji okoljski uspešnosti organizacij je zato zagotovljena, medtem ko so ukrepi, ki se lahko ustrezno izvajajo na nacionalni ravni, prepuščeni državam članicam.

3.4. Izbira instrumentov

Predlagani instrument je uredba, saj je to edino ustrezno sredstvo za zagotovitev zadostne stopnje usklajenosti pravil in postopkov za registracijo, preverjanje in akreditacijo, ki so bistveni elementi sistema.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Finančni prispevek Skupnosti je na splošno omejen. Letna finančna sredstva, ki se zahtevajo iz proračuna Skupnosti, po ocenah znašajo približno 1,5 milijona EUR letno in zajemajo zlasti razvoj referenčnih dokumentov za posebne sektorje, medsebojne preglede akreditacijskih organov in pristojnih organov ter informacije in komuniciranje. Do leta 2013 bosta te stroške krila LIFE + in finančni instrument¹⁰.

5. DODATNE INFORMACIJE

5.1. Poenostavitev

Predlog predvideva poenostavitev zakonodaje s ponovnim oblikovanjem besedila sedanje uredbe in vključitvijo koristnih elementov različnih smernic.

Predlog predvideva poenostavitev upravnih postopkov za organizacije, in sicer med drugim z naslednjim:

- spodbujanjem nadaljnjega zmanjšanja zakonodajnega in upravnega bremena z uvedbo elementov, ki ustvarjajo sinergije in omogočajo tesnejše operativne povezave med sistemom EMAS ter drugo zakonodajo in instrumenti EU ter tako zmanjšujejo upravno breme za organizacije, registrirane v sistemu EMAS, z zakonodajno prožnostjo, ki vključuje tako oprostitev uporabe zakonskih določb (nadomestitev zakonskih zahtev brez sprememb v okoljski zakonodaji kot taki) kot tudi deregulacijo (spremembe v sami zakonodaji);
- uvedbo registracije skupin organizacij in možnosti registracije družb poleg že obstoječe registracije posameznih organizacij, ki bo imela neposreden učinek prihranka stroškov in zaradi katere bo sodelovanje privlačnejše;
- pozivom državam članicam, da pojasnijo povezave in dopolnjevanja z drugimi sistemi okoljskega ravnanja, da se lahko upošteva registracija ali sodelovanje v nacionalnih sistemih okoljskega ravnanja, kadar organizacija zaprosi za registracijo v sistemu EMAS in obratno.

¹⁰ Uredba (ES) št. 614/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o finančnem instrumentu za okolje (LIFE+), UL L 149, 9.6.2007, str. 1.

Predlog torej uresničuje cilje pobude za boljšo pravno ureditev, ki je bila oblikovana v okviru prenovljene lizbonske strategije ter je namenjena poenostavitvi in izboljšanju obstoječe uredbe, da bi bolje zasnovali novo uredbo ter okrepili upoštevanje in učinkovitost predpisov, obenem pa zmanjšali upravno breme.

Predlog je vključen v zakonodajni in delovni program Komisije pod sklicem 2006/ENV/053 in določa zaveze, sprejete v okviru tekočega programa Komisije¹¹.

5.2. Preklic obstoječe zakonodaje

Sprejetje predloga bo povzročilo razveljavitev obstoječe zakonodaje.

5.3. Klavzula o pregledu / reviziji / časovni omejitvi veljavnosti

Predlog vključuje klavzulo o pregledu.

5.4. Evropski gospodarski prostor

Predlagani akt se nanaša na zadevo EGP in ga je zato treba razširiti na Evropski gospodarski prostor.

5.5. Podrobnejša obrazložitev predloga

Operativna shema sistema EMAS in splošne zahteve za sodelovanje so v bistvu še naprej enake kot v okviru sedanje uredbe: organizacije lahko sodelujejo v sistemu EMAS, če razvijejo okoljsko politiko, izvedejo okoljski pregled, vzpostavijo sistem okoljskega ravnanja, izvedejo notranjo okoljsko revizijo in oblikujejo okoljsko izjavo. Ko neodvisni okoljski preveritelj to okoljsko izjavo preveri in potrdi, lahko organizacija zaprosi za registracijo pri pristojnem organu. Če želi organizacija ohraniti registracijo, mora redno poročati o izboljšanju svoje okoljske uspešnosti in predložiti dokaze, da izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem.

Namen glavnih sprememb je:

- zagotoviti, da je sistem EMAS visoko kakovosten sistem okoljskega ravnanja, ki zunanjim zainteresiranim stranem in nacionalnim izvršilnim organom zagotavlja, da organizacije, registrirane v sistemu EMAS, izpolnjujejo vso zadevno okoljsko zakonodajo in nenehno izboljšujejo svojo okoljsko uspešnost, ter
- narediti sistem privlačnejši za sodelujoče, zlasti majhne organizacije (MSP in majhne javne organe) z zmanjšanjem upravnega bremena za sodelujoče organizacije in povečanjem prepoznavnosti sodelovanja v sistemu EMAS.

Te spremembe so:

- **sistem okoljskega ravnanja:** Sistem EMAS še vedno temelji na sistemu okoljskega ravnanja, kakor je zajet v standardu ISO 14001, dopolnjujejo pa ga naslednji elementi:
 - **mehanizem okrepljene skladnosti:** Organizacija, ki uporablja sistem EMAS, mora pred prvo registracijo pokazati, da izpolnjuje veljavno okoljsko zakonodajo. Spodbuja se dialog med organizacijo in nacionalnimi izvršilnimi organi. Spodbuja se tudi vloga preveriteljev, tj. zagotavljanje, da organizacija izpolnjuje

¹¹ Glej COM(2008) 33.

zakonodajo. Opredelevitev neizpolnjevanja je pojasnjena, postopki pristojnih organov za registracijo in odjavo zaradi neizpolnjevanja, pa so usklajeni,

- **okrepljeno okoljsko poročanje:** Poročanje o okoljski uspešnosti z uporabo glavnih kazalnikov uspešnosti je nujno za vse organizacije, registrirane v sistemu EMAS. Ti kazalniki so določeni za naslednja okoljska področja: energetska učinkovitost, učinkovitost materialov in virov, odpadke, emisije in biotsko raznovrstnost / rabo tal,
- **smernice o najboljših praksah na področju okoljskega ravnanja:** Za podporo bolj usklajenega izvajanja najboljših praks na področju okoljskega ravnanja Komisija začne postopek razvoja referenčnih dokumentov. Ti dokumenti zajemajo posebne sektorje, osredotočajo pa se na neposredne kot tudi na posredne okoljske vidike proizvodnih operacij, npr. oblikovanje proizvodov, okoljski vpliv primarnih in sekundarnih dejavnosti,

Uporaba referenčnih dokumentov je prostovoljna, organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS, pa se spodbuja k njihovi uporabi zaradi vzpostavitve sistema okoljskega ravnanja in določitve okoljskih ciljev. Preveritelji dokumente obravnavajo kot merilo za učinkovit sistem ravnanja,

- **pravila in postopki za akreditacijo in preverjanje so usklajeni** in določeni z namenom, da obravnavajo neenakomerno izvajanje v posameznih državah članicah, ki slabi verodostojnost sistema. Uredba (ES) št. xxxx/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne [..... datum] o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem izdelkov ureja akreditacijo na nacionalni in evropski ravni. Vztraja na naravi javnega organa kot zadnji stopnji nadzora javnega organa in določa okvir za priznavanje sedanje organizacije – Evropskega združenja za akreditacijo (EA), da se zagotovi ustrezno delovanje natančnega sistema medsebojnega ocenjevanja. Ta uredba določa splošni okvir, ki dopolnjuje obstoječo zakonodajo v zvezi z akreditacijo. Ta predlog za revidirano Uredbo o sistemu EMAS dopolnjuje ta pravila, kolikor je to potrebno, ob upoštevanju posebnosti prostovoljnega sistema EMAS in po potrebi določa natančnejša pravila,
- **geografsko področje:** Dovoljeno je sodelovanje organizacij zunaj Skupnosti. Organizacija, ki ni v Skupnosti, se lahko prijavi v državi članici, njen sistem okoljskega ravnanja pa mora preveriti in potrditi preveritelj, akreditiran v državi članici, v kateri bo organizacija zaprosila za registracijo,
- **ukrepi za zmanjšanje upravnega bremena in ustvarjanje spodbud:**
 - poenostavitev postopka registracije skupin;
 - znižanje registracijske pristojbine za majhne organizacije (MSP in majhne javne organe)¹²;
 - državni organi v državah članicah morajo opredeliti področja, na katerih lahko za organizacije, registrirane v sistemu EMAS, zmanjšajo upravno breme v zvezi okoljsko ureditvijo, npr. z manj pogosto obnovitvijo okoljskih dovoljenj itd. V državah članicah bo vzpostavljen postopek rednih posvetovanj med pristojnimi

¹²

Pristojbina za prvo registracijo organizacij v državi članici lahko znašajo od 0 EUR do 2 234 EUR. Za več podrobnosti o različnih pristojbinah za države članice glej opombo 28 točke 2.2.6 dokumenta COM(2008) xxx konč.: Ocena učinka, ki je priložena temu dokumentu. Še neobjavljeno.

organi za sistem EMAS in regulativnimi organi. Komisija o tem vprašanju organizira izmenjavo informacij,

- nacionalni organi morajo upoštevati, da kadar je to primerno in brez vpliva na pravila o državni pomoči iz Pogodbe EU uvedejo spodbude, od katerih imajo lahko organizacije, registrirane v sistemu EMAS, koristi, na primer dostop do sredstev ali davčnih spodbud v okviru sistemov, ki podpirajo okoljsko uspešnost panoge,
- pravila za logotip sistema EMAS so poenostavljena, obstoječe omejitve pa so odpravljene,
- **promocijske** dejavnosti za sistem EMAS, vključno z nagrado EMAS in informacijskimi kampanjami, na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹³,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁴,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹⁵,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe¹⁶,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 2 Pogodbe določa, da mora med naloge Skupnosti spadati tudi spodbujanje trajnostne rasti v celotni Skupnosti.
- (2) V Sklepu št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti¹⁷ je izboljšanje sodelovanja in partnerstva s podjetji opredeljeno kot strateški pristop k uresničevanju okoljskih ciljev. Prostovoljne zaveze so njegov bistven cilj. Spodbujanje širšega sodelovanja v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ter razvijanje pobud, ki spodbujajo organizacije, da objavljajo natančna in neodvisno preverjena okoljska poročila ali poročila o uspešnosti trajnostnega razvoja, sta v tem okviru nujna.
- (3) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o vmesnem pregledu šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti¹⁸ potrjuje, da obstaja potreba za izboljšanje delovanja prostovoljnih instrumentov, oblikovanih za panogo, in da imajo ta orodja velike možnosti, vendar še niso v celoti razvita. Komisija je v njem pozvana, da te instrumente pregleda, da se spodbudi njihova uporaba in zmanjša upravno breme njihovega upravljanja.
- (4) Cilj sistema EMAS je spodbujati nenehne izboljšave pri okoljski uspešnosti organizacij, in sicer z vzpostavitvijo in izvajanjem sistemov okoljskega ravnanja s strani organizacij, sistematskim, objektivnim in rednim vrednotenjem uspešnosti takih sistemov, zagotavljanjem informacij o okoljski uspešnosti, odprtim dialogom z

¹³ UL C , , str. .

¹⁴ UL C , , str. .

¹⁵ UL C , , str. .

¹⁶ UL C , , str. .

¹⁷ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

¹⁸ COM(2007) 225 konč.

javnimi in drugim zainteresiranimi stranmi ter dejavnim vključevanjem zaposlenih v organizaciji in ustreznim usposabljanjem.

- (5) Za spodbujanje skladnega pristopa med zakonodajnimi instrumenti, razvitimi na ravni Skupnosti na področju varstva okolja, bi morale Komisija in države članice proučiti, kako bi se lahko registracija v sistemu EMAS upoštevala pri razvoju zakonodaje ali uporabila kot orodje za izvrševanje zakonodaje. Poleg tega bi morale za povečanje privlačnosti sistema EMAS pri organizacijah upoštevati sistem EMAS pri politiki javnih naročil in se po potrebi sklicevati na sistem EMAS ali enakovredne sisteme okoljskega ravnanja za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.
- (6) Člen 15 Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)¹⁹ predvideva, da Komisija pregleda sistem EMAS glede na izkušnje, pridobljene med njegovim delovanjem, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga ustrezne spremembe.
- (7) Uredba (ES) št. 761/2001 je pokazala svojo učinkovitost glede spodbujanja izboljšav pri okoljski uspešnosti organizacij, izkušnje, pridobljene pri izvajanju te uredbe, pa bi bilo treba uporabiti za okrepitev zmožnosti sistema EMAS za doseganje izboljšav pri splošni okoljski uspešnosti organizacij.
- (8) Organizacije bi bilo treba spodbujati, da sodelujejo v sistemu EMAS prostovoljno in lahko pridobijo dodano vrednost v smislu predpisanega nadzora, prihrankov pri stroških in podobe v javnosti.
- (9) Sistem EMAS bi moral biti na voljo vsem organizacijam, tako znotraj kot zunaj Skupnosti, katerih dejavnosti imajo vplivajo na okolje. Sistem EMAS bi jim moral zagotavljati sredstvo za upravljanje tega vpliva in izboljšanje njihove splošne okoljske uspešnosti.
- (10) Organizacije, zlasti manjše, bi bilo treba spodbujati k sodelovanju v sistemu EMAS. Spodbujati bi jih bilo treba z olajševanjem dostopa do informacij, obstoječih sredstev za podporo in javnih institucij ter z vzpostavitvijo ali spodbujanjem ukrepov tehnične pomoči.
- (11) Organizacije, ki izvajajo druge sisteme okoljskega ravnanja in bi rade prešle na sistem EMAS, bi morale imeti možnost, da to naredijo čim prej. Proučiti bi bilo treba povezave z drugimi sistemi okoljskega ravnanja.
- (12) Organizacije z lokacijami v eni ali več državah članicah bi morale imeti možnost, da z eno samo registracijo registrirajo eno ali več lokacij.
- (13) Treba bi bilo okrepiti mehanizem za ugotovitev, ali organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, da se okrepi verodostojnost sistema EMAS in zlasti da se državam članicam omogoči, da z deregulacijo ali oprostitvijo uporabe zakonskih določb zmanjšajo upravno breme registriranih organizacij.
- (14) Postopek izvajanja sistema EMAS bi moral vključevati udeležbo zaposlenih in delavcev organizacije, saj to povečuje zadovoljstvo pri delu, pa tudi poznavanje okoljskih vprašanj, ki se lahko razširja v delovnem okolju in zunaj njega.

¹⁹ UL L 114, 24.4.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

- (15) Logotip sistema EMAS bi moral biti privlačno komunikacijsko in tržniško orodje za organizacije, ki bi lahko povečevalo ozaveščenost strank sistema EMAS. Pravila za uporabo logotipa sistema EMAS bi morala biti poenostavljena z uporabo enotnega logotipa, sedanje omejitve pa bi bilo treba odpraviti, tako da ne bi prihajalo do zamenjav z znaki za okolje za proizvode.
- (16) Stroški in registracijske pristojbine v okviru sistema EMAS bi morali biti razumni in sorazmerni z velikostjo organizacije in delom, ki ga mora pristojni organ opraviti. Za majhne organizacije bi bilo treba proučiti izjeme ali zmanjšanje pristojbine brez vpliva na pravila o državni pomoči iz Pogodbe EU.
- (17) Organizacije bi morale narediti in dati na voljo javnosti redne okoljske izjave in poročila o okoljski uspešnosti, ki bi javnosti in drugim zainteresiranim stranem zagotavljali informacije o izpolnjevanju veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in njihovi okoljski uspešnosti.
- (18) Za zagotovitev ustreznosti in primerljivosti informacij bi morale poročanje o napredku pri okoljski uspešnosti organizacij temeljiti na splošnih kazalnikih uspešnosti, osredotočenih na ključna okoljska področja. Tako bi lahko organizacije lažje primerjale svojo uspešnost v različnih obdobjih poročanja.
- (19) Z izmenjavo informacij in sodelovanjem med državami članicami bi bilo treba razviti referenčne dokumente, ki vključujejo najboljše prakse okoljskega ravnanja in kazalnike okoljske uspešnosti za posebne sektorje. S pomočjo teh dokumentov bi se lahko organizacije bolje osredotočale na najpomembnejše okoljske vidike določenega sektorja.
- (20) Uredba (ES) št. xxxx/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne [..... datum] o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem izdelkov ureja akreditacijo na nacionalni in evropski ravni ter določa splošni okvir za akreditacijo. Ta uredba dopolnjuje ta pravila, kolikor je to potrebno, ob upoštevanju posebnih lastnosti sistema EMAS, zlasti potrebe po zagotovitvi visoke stopnje verodostojnosti med interesnimi skupinami, zlasti državami članicami, in, kadar je to primerno, ob določitvi natančnejših pravil.
Te določbe bi morale zagotavljati in nenehno izboljševati usposobljenost okoljskih preveriteljev z zagotovitvijo neodvisnega in nevtralnega akreditacijskega sistema, usposabljanjem in ustreznim nadzorom njihovih dejavnosti ter tako zagotavlja preglednost in verodostojnost organizacij, ki sodelujejo v sistemu EMAS.
- (21) Dejavnosti spodbujanja in podpore bi morale izvajati države članice in tudi Evropska komisija.
- (22) Brez vpliva na pravila o državni pomoči iz Pogodbe EU bi morale države članice organizacijam, registriranim v sistemu EMAS, dajati spodbude, kot so dostop do sredstev ali davčne spodbude v okviru sistemov, ki podpirajo okoljsko uspešnost panoge.
- (23) Države članice in Komisija bi morale razviti in izvajati posebne ukrepe, katerih namen bi bilo večje sodelovanje organizacij, zlasti majhnih, v sistemu EMAS.
- (24) Komisija bi morala za zagotovitev usklajene uporabe te uredbe, če je to primerno, oblikovati sektorske referenčne dokumente na področju, ki ga zajema ta uredba.
- (25) To uredbo bi bilo treba po potrebi spremeniti na podlagi izkušenj, pridobljenih po določenem obdobju izvajanja.

- (26) Ta uredba nadomešča Uredbo Sveta (ES) št. 761/2001, ki jo je zato treba razveljaviti.
- (27) Ker ta uredba vsebuje koristne elemente Priporočila 2001/680/ES z dne 7. septembra 2001 o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)²⁰ in Priporočila 2003/532/ES z dne 10. julija 2003 o smernicah za izbiro in uporabo kazalnikov okoljske uspešnosti v sistemu EMAS²¹, se ta akta ne bi smela več uporabljati, saj ju nadomešča ta uredba.
- (28) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganih ukrepov, in sicer vzpostavitve enotnega verodostojnega sistema s preprečitvijo vzpostavitve različnih nacionalnih sistemov, in jih je torej zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseg teh ciljev.
- (29) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil²².
- (30) Komisiji bi bilo treba zlasti dodeliti pooblastila za vzpostavitev postopkov za medsebojno ocenjevanje pristojnih organov, za razvoj sektorskih referenčnih dokumentov ter za priznavanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov v skladu z ustreznimi zahtevami te uredbe ter spremeniti priloge I do VII. Ker imajo navedeni ukrepi splošno področje uporabe in so oblikovani za spreminjanje nebitvenih določb te uredbe, med drugim z dodajanjem novih nebitvenih določb, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(a) Sklepa Sveta 1999/468/ES.
- (31) Ker je za zagotovitev, da je uveden okvir za ustrezno delovanje te uredbe, potrebno določeno obdobje, bi morale države članice imeti možnost, da v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe spremenijo postopke za akreditacijske organe in pristojne organe na podlagi ustreznih določb te uredbe. V teh šestih mesecih bi morali akreditacijski organi in pristojni organi imeti možnost, da še naprej uporabljajo postopke iz Uredbe (ES) št. 761/2001 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

²⁰ UL L 247, 17.9.2001, str. 1.

²¹ UL L 184, 23.7.2003, str. 19.

²² UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet

S tem se uvaja Sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo, v nadaljnjem besedilu: EMAS, ki dovoljuje prostovoljno udeležbo organizacij znotraj ali zunaj Skupnosti.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „okoljska politika“ pomeni splošne cilje in načela ukrepanja organizacije v zvezi z okoljem, kar vključuje skladnost z vsemi veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem in tudi zavezanost nenehnemu izboljševanju okoljske uspešnosti;
- (2) „okoljska uspešnost“ pomeni rezultate upravljanja okoljskih vidikov organizacije;
- (3) „skladnost z zakonodajo“ pomeni izvajanje veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v celoti, vključno s pogoji za dovoljenja;
- (4) „okoljski vidik“ pomeni element dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije, ki vpliva ali lahko vpliva na okolje;
- (5) „znaten okoljski vidik“ je okoljski vidik, ki znatno vpliva ali lahko znatno vpliva na okolje;
- (6) „neposredni okoljski vidiki“ so okoljski vidiki, povezani z dejavnostmi, proizvodi in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljavski nadzor;
- (7) „posredni okoljski vplivi“ so okoljski vplivi, ki so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami in na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija;
- (8) „vpliv na okolje“ pomeni vsako spremembo v okolju, bodisi škodljivo ali koristno, ki je v celoti ali deloma posledica dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije;
- (9) „okoljski program“ pomeni opis ukrepov, odgovornosti in sredstev, sprejetih ali predvidenih za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev, ter rokov za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev;
- (10) „splošni okoljski cilj“ pomeni celoten okoljski cilj, ki izhaja iz okoljske politike in ki si ga določi organizacija sama ter je količinsko opredeljen, kadar je to izvedljivo;
- (11) „posamični okoljski cilj“ pomeni podrobno in količinsko opredeljeno zahtevo glede uspešnosti, ki izhaja iz okoljske politike in okoljskih ciljev ter se nanaša na organizacijo ali dele te organizacije in jo je treba določiti in izpolniti, da bi bili ti cilji doseženi;

- (12) „sistem okoljskega ravnanja“ pomeni del celotnega sistema vodenja, ki vključuje organizacijsko strukturo, dejavnosti načrtovanja, odgovornosti, prakso, postopke, procese in vire za razvoj, izvedbo, doseganje, pregledovanje in vzdrževanje okoljske politike;
- (13) „najboljše prakse okoljskega ravnanja“ pomenijo najuspešnejši sistem okoljskega ravnanja, ki ga lahko izvajajo organizacije iz zadevnega sektorja in ki lahko v določenih gospodarskih in tehničnih pogojih pripomorejo k največji okoljski uspešnosti;
- (14) „notranja okoljska presoja“ pomeni sistematično, dokumentirano, redno in objektivno vrednotenje uspešnosti organizacije, sistema vodenja in postopkov za varstvo okolja;
- (15) „presojevalec“ pomeni posameznika ali skupino posameznikov, ki pripada sami organizaciji, ali fizično ali pravno osebo zunaj organizacije, ki deluje v imenu organizacije ter izvaja presojo zlasti vzpostavljenega sistema vodenja in ugotavlja skladnost politike in programa organizacije, ki vključuje skladnost z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z organizacijo;
- (16) „poročilo o okoljski uspešnosti“ pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani o okoljski učinkovitosti organizacije in njenem izpolnjevanju veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;
- (17) „okoljska izjava“ pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani v zvezi z naslednjim:
- (a) strukturo in dejavnostmi organizacije;
 - (b) okoljsko politiko organizacije in njenim sistemom okoljskega ravnanja;
 - (c) okoljskimi vidiki in vplivi organizacije;
 - (d) okoljskim programom ter splošnimi in posameznimi cilji organizacije,
 - (e) poročilom organizacije o okoljski uspešnosti, ki zagotavlja informacije o učinkovitosti organizacije ter njenem izpolnjevanju veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;
- (18) „okoljski preveritelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, združenje ali skupino takih oseb, ki se šteje za organ za presojo skladnosti, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. xxxx/2008, in ki je pridobil akreditacijo v skladu s to uredbo;
- (19) „organizacija“ pomeni družbo, korporacijo, podjetje, organ ali institucijo znotraj ali zunaj Skupnosti ali del ali kombinacijo teh, ki je bodisi združena ali ne, javna ali zasebna in ima lastne naloge in upravo;
- (20) „lokacija“ pomeni določen geografski prostor pod upravljavskim nadzorom organizacije, ki zajema dejavnosti, proizvode in storitve, vključno z vso infrastrukturo, opremo in materiali;
- (21) „preveritev“ pomeni postopek presoje skladnosti, ki ga izvede okoljski preveritelj, da pokaže, da okoljska politika organizacije ter njen sistem vodenja in postopek(-ki) presoj izpolnjujejo pogoje iz te uredbe;
- (22) „potrditev“ pomeni potrditev okoljskega preveritelja, ki je izvedel preveritev, da so informacije in podatki iz okoljske izjave organizacije in poročilo o njeni okoljski uspešnosti zanesljivi, verodostojni in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;

- (23) „izvršilni organi“ so zadevni pristojni organi, ki jih določijo države članice, ki odkrivajo, preprečujejo in preiskujejo kršitve veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in ki, kadar je potrebno, sprejemajo izvršilne ukrepe;
- (24) „kazalnik okoljske uspešnosti“ je posebno merilo za merjenje okoljske uspešnosti organizacije;
- (25) „majhne organizacije“ so:
- (a) mikro, mala in srednja podjetja, kakor je opredeljeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij²³;
 - (b) lokalne uprave z manj kot 10 000 prebivalci ali drugi javni organi z manj kot 250 zaposlenimi in katerih letni proračun ne presega 50 milijonov EUR ali katerih letna bilančna vsota ne presega 43 milijonov EUR, med katere spadajo:
 - (i) državna ali druga javna uprava ali javni svetovalni organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni;
 - (ii) fizične ali pravne osebe, ki opravljajo naloge javne uprave po nacionalni zakonodaji, vključno s posebnimi dolžnostmi, dejavnostmi ali storitvami v zvezi z okoljem, ter
 - (iii) fizične ali pravne osebe, ki imajo javne pristojnosti ali naloge ali zagotavljajo javne storitve v zvezi z okoljem, pod nadzorom organa ali osebe iz točke (b);
- (26) „akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ v smislu Uredbe (ES) št. xxxx/2008.

POGLAVJE II

Registracija organizacij

Člen 3

Določitev pristojnih organov

1. Organizacije se za registracijo v eni državi članici prijavijo pristojnemu organu te države članice.
2. Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se za registracijo prijavijo kateremu koli pristojnemu organu v državi članici, v kateri je akreditiran okoljski preveritelj, ki je opravil preverjanje in potrdil sistem okoljskega ravnanja organizacije.
3. Organizacija z lokacijami v eni ali več državah članicah, lahko zaprosi za eno samo registracijo družbe za vse ali nekatere svoje lokacije.

Prijavo za eno samo registracijo družbe je treba poslati pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež organizacije ali njeno upravno središče, imenovano za namen te določbe.

²³ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

Člen 4

Priprava na registracijo

1. Organizacije, ki se želijo prvič registrirati, v skladu s Prilogo I opravijo okoljski pregled vseh okoljskih vidikov organizacije.
2. Organizacije se lahko posvetujejo z organom iz člena 33(3), ustanovljenem v državi članici, v kateri se organizacija prijavlja za registracijo.
3. Organizacije, ki imajo certificiran sistem okoljskega ravnanja, priznan v skladu s členom 45(4), ni treba opravili celotnega začetnega okoljskega pregleda, glede na informacije, zagotovljene s priznanim in certificiranim sistemom okoljskega ravnanja.
4. Organizacije na podlagi rezultatov pregleda oblikujejo in izvajajo sistem okoljskega ravnanja, ki zajema vse zahteve iz Priloge II in, če je na voljo, upoštevajo najboljše prakse okoljskega ravnanja za ustrezni sektor iz člena 46.
5. Organizacije zagotovijo dokazila ali dokumente, ki kažejo, da organizacija izpolnjuje vse veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki so bile ugotovljene.

Organizacije lahko v skladu s členom 33(5) od pristojnega izvršilnega organa ali organov zahtevajo izjavo o skladnosti.

Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se sklicujejo tudi na zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki veljajo za podobne organizacije v državi članici, v kateri se nameravajo prijaviti.
6. Organizacije opravijo notranjo presojo v skladu z zahtevami iz Priloge III.
7. Organizacije pripravijo okoljsko izjavo v skladu z delom B Priloge IV.

Če so za določen sektor na voljo sektorski referenčni dokumenti iz člena 46, se ocena uspešnosti organizacije opravi s sklicevanjem na ustrezne dokumente.
8. Akreditirani okoljski preveritelj preveri začetni okoljski pregled, sistem okoljskega ravnanja, postopek presoje in okoljsko izjavo. Okoljsko izjavo tudi potrdi.

Člen 5

Prijava za registracijo

1. Za registracijo se lahko prijavi vsaka organizacija, ki izpolnjuje zahteve iz člena 4.
2. Prijave za registracijo se predložijo pristojnemu organu, določenem v skladu s členom 3, in morajo vsebovati:
 - (a) potrjeno okoljsko izjavo v elektronski obliki;
 - (b) izjavo iz člena 24(9), ki jo podpiše okoljski preveritelj, ki je potrdil okoljsko izjavo;
 - (c) izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI;
 - (d) dokazilo o plačilu veljavnih pristojbin.

POGLAVJE III

Obveznosti registriranih organizacij

Člen 6

Vzdrževanje registracij EMAS

1. Registrirana organizacija na tri leta:
 - (a) preveri celotni sistem okoljskega ravnanja in program presoje;
 - (b) pripravi okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz delov B in D Priloge IV;
 - (c) pridobi potrditev okoljske izjave;
 - (d) pristojnemu organu posreduje potrjeno okoljsko izjavo;
 - (e) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI.
2. Registrirana organizacija na eno leto:
 - (a) opravi notranjo presojo okoljske uspešnosti in zagotovi izpolnjevanje veljavnih zahtev v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
 - (b) pripravi poročilo o okoljski uspešnosti v skladu z zahtevami iz delov C in D Priloge IV;
 - (c) pristojnemu organu posreduje potrjeno poročilo o okoljski uspešnosti;
 - (d) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI.
3. Registrirane organizacije svojo okoljsko izjavo in poročilo o okoljski uspešnosti dajo na voljo javnosti v enem mesecu od registracije ter enem mesecu po opravljenem vzdrževanju registracije.

To zahtevo lahko izpolnijo z zagotovitvijo dostopa do okoljske izjave na zahtevo ali tako, da ustvarijo povezave do spletnih strani, na katerih je objavljena okoljska izjava.

O načinu javnega dostopa do teh dokumentov obvestijo pristojni organ.

Člen 7

Odstopanje za majhne organizacije

1. Pristojni organi na zahtevo majhne organizacije za slednjo podaljšajo triletno osnovo iz člena 6(1) na pet let ali letno osnovo iz člena 6(2) na dve leti, če so izpolnjeni vsi ti pogoji:
 - (a) ni nobenega okoljskega tveganja;
 - (b) organizacija ne načrtuje nobenih operativnih sprememb svojega sistema okoljskega ravnanja in
 - (c) ni nobenih pomembnih lokalnih okoljskih problemov.

2. Zadevna organizacija mora za podaljšanje iz odstavka 1 pristojnemu organu, ki je organizacijo registriral, poslati prošnjo in zagotoviti dokazila, da so pogoji za odobritev odstopanja izpolnjeni.
3. Organizacije, upravičene do podaljšanja iz odstavka 1 do dveh let, pristojnemu organu vsako leto, v katerem so opravičene od obveznosti do potrditve poročila o okoljski uspešnosti, pošljejo nepotrjeno poročilo o okoljski uspešnosti.

Člen 8

Znatne spremembe

1. V primeru znatnih sprememb v registrirani organizaciji organizacija opravi okoljski pregled teh sprememb, vključno z okoljskimi vidiki in vplivi.
2. Organizacija posodobi začetni okoljski pregled in ustrezno spremeni okoljsko politiko organizacije.
3. Posodobljeni okoljski pregled in spremenjeno okoljsko politiko je treba preveriti in potrditi.
4. Po potrditvi mora organizacija spremembe predložiti pristojnemu organu na obrazcu iz Priloge VI in jih dati na voljo javnosti.

Člen 9

Okoljska presoja

1. Registrirana organizacija vzpostavi program presoje, ki zagotavlja, da bo v določenem časovnem obdobju, ki ni daljše od treh let, v skladu z zahtevami iz Priloge III opravljena presoja vseh dejavnosti organizacije.
2. Presojo opravijo presojevalci, ki imajo skupaj ali posamezno ustrezno pristojnost za opravljanje teh nalog, in so dovolj neodvisni od dejavnosti, ki jih presojujejo, da lahko o njih objektivno sodijo.
3. Program okoljskih presoj organizacije opredeljuje cilje vsake posamezne presoje ali cikla presoj, vključno s pogostostjo presoj za vsako dejavnost.
4. Presojevalci morajo ob koncu vsake presoje in vsakega cikla presoj pripraviti pisno poročilo o presoji.
5. Presojevalec ugotovitve in zaključke presoje posreduje organizaciji.
6. Po procesu presoje organizacija pripravi in izvaja ustrezen akcijski načrt.
7. Organizacija uvede ustrezne mehanizme, da se zagotovi spremljanje rezultatov presoje.

Člen 10

Uporaba logotipa EMAS

1. Logotip EMAS iz Priloge V lahko uporabljajo samo registrirane organizacije in samo v času trajanja njihove registracije.

Logotip vedno vsebuje registrsko številko organizacije.

2. Logotip EMAS se lahko uporablja samo v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge V.
3. Če se organizacija odloči, da v skladu s členom 3(3) v registracijo družbe ne bo vključila vseh spletnih strani v Skupnosti, zagotovi, da je v njenem obveščanju javnosti in iz njene uporabe logotipa EMAS jasno razvidno, katere spletne strani zajema registracija.
4. Logotip se ne uporablja v povezavi s primerjalnimi trditvami o drugih dejavnostih in storitvah ali na način, ki bi lahko ustvaril zamenjavo z oznakami okoljskih proizvodov.
5. Vse okoljske informacije, ki jih objavi registrirana organizacija, so lahko označene z logotipom EMAS, če se sklicujejo na najnovejšo okoljsko izjavo organizacije, iz katere so vzete, in če je okoljski preveritelj potrdil, da so:
 - (a) točne;
 - (b) utemeljene in preverljive;
 - (c) ustrezne in uporabljene v primerni zvezi ali okviru;
 - (d) reprezentativne za celotno okoljsko uspešnost organizacije;
 - (e) take, da se jih ne da napačno razlagati;
 - (f) pomembne glede na celoten vpliv na okolje.

POGLAVJE IV

Pravila, ki veljajo za pristojne organe

Člen 11

Določitev in vloga pristojnih organov

1. Države članice določijo pristojne organe, ki so odgovorni za registracijo organizacij v skladu s to uredbo.
Pristojni organi nadzirajo vnos in ohranjanje organizacij v registru.
2. Pristojni organi so lahko nacionalni, regionalni ali lokalni.
3. Sestava pristojnih organov zagotavlja njihovo neodvisnost in nevtralnost.
4. Pristojni organi imajo na voljo zadostne finančne in kadrovske vire za neodvisno opravljanje svojih nalog.
5. Pristojni organi dosledno uporabljajo to uredbo in sodelujejo v rednem medsebojnem ocenjevanju iz člena 16.

Člen 12

Obveznosti glede postopka registracije

1. Pristojni organi vzpostavijo postopke za registracijo organizacij. Zlasti določijo pravila za:
 - (a) obravnavanje ugotovitev zainteresiranih strani, vključno z akreditacijskimi organi in pristojnimi izvršilnimi organi, glede prijavljenih ali registriranih organizacij;
 - (b) zavrnitev registracije, zadržanje registracije ali izbris organizacije iz registra in
 - (c) reševanje prizivov in pritožb na njihove odločbe.
2. Pristojni organi vzpostavijo in vzdržujejo evidenco registriranih organizacij v svoji državi članici, vključno z njihovimi okoljskimi izjavami ali poročili o okoljski uspešnosti v elektronski obliki, ter to evidenco mesečno posodablajo.
Evidenca je javno dostopna na spletni strani.
3. Pristojni organi vsak mesec obvestijo Komisijo o spremembah evidence iz odstavka 2.

Člen 13

Registracija organizacij

1. Pristojni organi obravnavajo prijave za registracijo organizacij v skladu s postopki, ki so jih vzpostavili v ta namen.
2. Pristojni organ ob prijavi za registracijo organizacijo vpiše v register in ji dodeli registrsko številko, če je:

- (a) pristojni organ prejel prijavo za registracijo, ki vsebuje vse dokumente iz točk (a) do (d) člena 5(2);
 - (b) pristojni organ preveril, da sta bila preverjanje in potrditev opravljena v skladu z obveznostmi iz členov 24 do 27 ter
 - (c) pristojni organ na podlagi prejetih dokazil ali pozitivnega poročila pristojnega izvršilnega organa ugotovil, da organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve.
- 3. Pristojni organ obvesti organizacijo o opravljeni registraciji.
 - 4. Če pristojni organ ugotovi, da prijavljena organizacija ne izpolnjuje obveznosti iz odstavka 2, zavrne vpis te organizacije v register.
 - 5. Če pristojni organ od akreditacijskega organa prejme poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da prijavljena organizacija izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zavrne.
 - 6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zavrnitve registracije organizacije posvetuje z zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijo.

Člen 14

Zadržanje organizacije ali njen izbris iz registra

- 1. Če pristojni organ meni, da registrirana organizacija ni v skladu s to uredbo, ji da priložnost, da predloži svoje mnenje o tem. Če organizacija ne zagotovi zadovoljivega odgovora, se njena registracija zadrži ali izbriše iz registra.
- 2. Če pristojni organ od akreditacijskega organa prejme poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija, registrirana v sistemu EMAS, izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zadrži.
- 3. Registrirana organizacija se izbriše iz registra ali, če je primerno, se njen vpis v register zadrži, če pristojnemu organu v enem mesecu od podane zahteve ne predloži:
 - (a) potrjenih posodobljenih okoljskih izjav, poročila o okoljski uspešnosti ali podpisane izjave iz člena 24(9);
 - (b) obrazca, ki vključuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI.
- 4. Če pristojni izvršilni organ obvesti pristojni organ, da je organizacija kršila veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, pristojni organ, če je primerno, izbriše registracijo te organizacije ali njen vpis v register zadrži.
- 5. Če se pristojni organ odloči, da bo zadržal ali izbrisal registracijo, mora pri tem upoštevati vsaj:
 - (a) okoljski učinek, ki nastane, če organizacija ne upošteva obveznosti iz te uredbe;
 - (b) predvidljivost neupoštevanja s strani organizacije obveznosti iz te uredbe ali okoliščin, ki bi do neupoštevanja lahko privedle;
 - (c) preteklo neupoštevanje obveznosti te uredbe s strani organizacije ter

- (d) posebne okoliščine, v katerih se nahaja organizacija.
6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zadržanja ali izbrisa organizacije iz registra posvetuje z zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijo.
 7. Če pristojni organ poleg poročila akreditacijskega organa o nadzoru prejme druge dokaze, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile izpolnjevanje zahtev iz te uredbe s strani organizacije, se posvetuje z akreditacijskim organom, ki nadzira okoljskega preveritelja.
 8. Pristojni organ navede razloge za vse sprejete ukrepe.
 9. Pristojni organ organizaciji zagotovi ustrezne podatke o posvetovanju z zadevnimi stranmi.
 10. Zadržanje registracije organizacije preneha, če pristojni organ prejme zadovoljive podatke o tem, da je organizacija v skladu z zahtevami iz te uredbe.

Člen 15

Forum pristojnih organov

1. Pristojni organi ustanovijo forum pristojnih organov iz vseh držav članic (v nadaljnjem besedilu: forum). Forum se sestane vsaj enkrat na leto v navzočnosti predstavnika Komisije.
2. V forumu sodelujejo pristojni organi vseh držav članic. Če je v državi članici ustanovljenih več pristojnih organov, se z ustreznimi ukrepi poskrbi, da so o dejavnostih foruma obveščeni vsi.
3. Forum oblikuje navodila za zagotovitev doslednosti postopkov v zvezi z registracijo organizacij v skladu s to uredbo, vključno z zadržanjem in izbrisom organizacije iz registra. Navodila in dokumente, ki se nanašajo na medsebojno ocenjevanje posreduje Komisiji. Ti dokumenti morajo biti dostopni javnosti.
4. Forum sprejme svoj poslovnik.

Člen 16

Medsebojno ocenjevanje pristojnih organov

1. Forum organizira medsebojno ocenjevanje, da se oceni skladnost sistemov registracij posameznih pristojnih organov s to uredbo ter pripravi usklajen pristop k izvajanju pravil za registracijo.
2. Medsebojno ocenjevanje se izvaja redno, najmanj vsaka štiri leta. Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi pristojni organi.
3. Medsebojno ocenjevanje vključuje najmanj oceno pravil in postopkov v zvezi z:
 - (a) registracijo;
 - (b) zavrnitvijo registracije;
 - (c) zadržanjem registracije organizacije iz člena 12(2);
 - (d) izbrisom organizacije iz registra iz člena 12(2);

- (e) upravljanjem registra iz člena 12(2).
4. Komisija vzpostavi postopke za ocenjevanje, vključno z ustreznimi postopki za priziv na odločitve, sprejete na podlagi ocene.
- Navedeni ukrepi za spremembo nebistvenih določb iz te uredbe z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).
5. Forum Komisiji posreduje letno poročilo o medsebojnem ocenjevanju.
- To poročilo je javno dostopno.

POGLAVJE V

Okoljski preveritelji

Člen 17

Naloge okoljskih preveriteljev

1. Okoljski preveritelji ocenjujejo ali so okoljski pregled, okoljska politika, sistem vodenja in postopki presoje organizacije skladni z zahtevami iz te uredbe.
2. Okoljski preveritelji preverjajo:
 - (a) izpolnjevanje vseh zahtev iz te uredbe s strani organizacije v zvezi z začetnim okoljskim pregledom, sistemom okoljskega ravnanja, okoljsko presojo in njenimi rezultati ter okoljsko izjavo ali poročilom o okoljski uspešnosti;
 - (b) izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev Skupnosti ter nacionalnih, regionalnih ali lokalnih zakonskih zahtev z zvezi z okoljem s strani organizacije;
 - (c) neprekinjeno izboljševanje okoljske uspešnosti organizacije ter
 - (d) zanesljivost, verodostojnost in pravilnost podatkov ter informacij v teh dokumentih:
 - (i) okoljski izjavi;
 - (ii) poročilu o okoljski uspešnosti;
 - (iii) vseh okoljskih informacijah, ki jih je treba potrditi.
3. Okoljski preveritelji morajo preiskati predvsem tehnično veljavnost začetnega okoljskega pregleda ali presoje ali drugih postopkov, ki jih je organizacija izvedla, brez nepotrebnega podvajanja teh postopkov.
4. Okoljski preveritelji po potrebi opravljajo naključna preverjanja, da ugotovijo, ali so rezultati notranje presoje zanesljivi.
5. V času preverjanja za pripravo registracije organizacije okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:
 - (a) v celoti se izvaja sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;
 - (b) v celoti načrtovani program presoj se je že začel izvajati v skladu s Prilogo III, tako da so bila pokrita vsaj področja, ki imajo najpomembnejši vpliv na okolje;
 - (c) izpolnjen je vodstveni pregled iz dela A Priloge II ter
 - (d) pripravljena je okoljska izjava v skladu z delom B Priloge IV.
6. Pri preverjanju za ohranitev registracije iz člena 6(1) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) v celoti se izvaja sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;
 - (b) v celoti deluje načrtovani program presoj, z vsaj enim dokončanim ciklom v skladu s Prilogo III;
 - (c) opravljen je en vodstveni pregled ter

- (d) pripravljena je okoljska izjava v skladu z delom B Priloge IV.
7. Pri preverjanju za ohranitev registracije iz člena 6(2) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:
- (a) organizacija je opravila notranjo presojo okoljske uspešnosti in izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
 - (b) organizacija dokazano neprekinjeno izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem in stalno izboljšuje svojo okoljsko uspešnost ter
 - (c) organizacija je pripravila poročilo o okoljski uspešnosti v skladu z delom C Priloge IV.

Člen 18

Pogostost preverjanja

1. Okoljski preveritelj v posvetovanju z organizacijo oblikuje program, ki zagotavlja preverjanje vseh elementov, ki se zahtevajo za registracijo in ohranitev registracije, kot je določeno v členih 4, 5 in 6.
2. Okoljski preveritelj v presledkih, ki niso daljši od 12 mesecev, potrdi vse posodobljene podatke v okoljski izjavi ali poročilu o okoljski uspešnosti.

Člen 19

Zahteve za okoljske preveritelje

1. Kandidati za okoljske preveritelje, ki želijo pridobiti akreditacijo v skladu s to uredbo, prošnjo naslovijo na akreditacijski organ, od katerega želijo pridobiti akreditacijo.

V tej prošnji bo naveden obseg zaprosene akreditacije s sklicem na klasifikacijo gospodarskih dejavnosti, kot je opredeljena v Uredbi (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴.
2. Okoljski preveritelj akreditacijskemu organu zagotovi ustrezna dokazila o znanju, ustreznih izkušnjah in strokovni usposobljenosti, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije na naslednjih področjih:
 - (a) te uredbe;
 - (b) splošnega delovanja sistemov okoljskega ravnanja;
 - (c) ustreznih sektorskih referenčnih dokumentov, ki jih je izdala Komisija na podlagi člena 46, za uporabo te uredbe;
 - (d) zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na dejavnost, ki se preverja in potrjuje;
 - (e) okoljskih vidikov in vplivov, vključno z okoljsko razsežnostjo trajnostnega razvoja;

²⁴ UL L 393, 30.12.2006, str. 1.

- (f) tehničnih vidikov dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, ki so povezani z okoljskimi vprašanji;
 - (g) splošnega delovanja dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, da bi se ocenila primernost sistema ravnanja v zvezi z medsebojnim vplivom organizacije, njenih proizvodov, storitev in delovanja ter okolja, vključno vsaj s:
 - (i) tehnologijami, ki jih uporablja organizacija;
 - (ii) strokovnim jezikom in orodji, ki se uporabljajo pri opravljanju dejavnosti;
 - (iii) operativnimi dejavnostmi in značilnostmi njihovega medsebojnega vpliva na okolje;
 - (iv) metodologijami za ocenjevanje pomembnih okoljskih vidikov;
 - (v) tehnologijami za nadzor in ublažitev onesnaževanja;
 - (h) zahtev in metodologije okoljske presoje, vključno s sposobnostjo opravljanja učinkovitih revizijskih pregledov sistemov okoljskega ravnanja, prepoznavanja ustreznih ugotovitev in sklepov presoj ter priprav in predstavite poročil o presojah, v ustni in pisni obliki, za zagotovitev jasne evidence revizijskih pregledov;
 - (i) presojanja informacij, okoljskih izjav in poročil o okoljski uspešnosti v zvezi z upravljanjem podatkov, shranjevanjem in obdelavo podatkov, predstavitvijo podatkov v pisni in grafični obliki za presojo morebitnih napak v podatkih, uporabo predpostavk in ocen;
 - (j) okoljske razsežnosti proizvodov in storitev, vključno z okoljskimi vidiki in uspešnostjo med uporabo ter po uporabi, ter celovitosti zagotovljenih podatkov za odločanje o okoljskih vprašanjih.
3. Okoljski preveritelj bo moral prikazati sistem stalnega poklicnega razvoja na področjih usposobljenosti iz odstavka 2 in tak razvoj vzdrževati, da ga bo lahko ocenil akreditacijski organ.
 4. Okoljski preveritelj je neodvisen, zlasti od presojevalca ali svetovalca organizacije, nepristranski in objektivni pri izvajanju svojih dejavnosti.
 5. Okoljski preveritelj zagotovi, da ni pod nobenim gospodarskim, finančnim ali drugim pritiskom, ki bi lahko vplival na njegovo presojo ali ogrozil zaupanje v neodvisnost presoje ter poštenost v zvezi z dejavnostmi preverjanja. Okoljski preveritelj zagotovi izpolnjevanje vsakršnih veljavnih pravil v tem pogledu.
 6. Okoljski preveritelj mora imeti za zahteve preverjanja in potrjevanja po tej uredbi dokumentirane načine dela in postopke, vključno z mehanizmi obvladovanja kakovosti in določbami o zaupnosti.
 7. Če je okoljski preveritelj organizacija, mora imeti izdelano organizacijsko shemo, ki navaja strukture in odgovornosti znotraj organizacije, ter izjavo o pravnem statusu, lastništvu in virih financiranja.

Organizacijska shema bo na zahtevo dostopna.

Člen 20

Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, ki so fizične osebe in dejavnosti preverjanja ter potrjevanja opravljajo posamezno

1. Okoljski preveritelji, ki so fizične osebe in preverjanje ter potrjevanje opravljajo neodvisno, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 19 izpolnjujejo naslednje:
 - (a) so v celoti usposobljeni za izvajanje preverjanja in potrjevanja na svojih akreditiranih področjih;
 - (b) imajo omejen obseg akreditacije, odvisno od njihove osebne usposobljenosti.
2. Izpolnjevanje teh zahtev se zagotovi z ocenjevanjem, izvedenim pred akreditacijo, in nadzorom akreditacijskega organa.

Člen 21

Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, dejavne v tretjih državah

1. Če namerava okoljski preveritelj dejavnosti preverjanja in potrjevanja opravljati v tretjih državah, lahko zaprosi za akreditacijo za posamezne tretje države.
2. Za pridobitev akreditacije za tretjo državo okoljski preveritelj poleg zahtev iz členov 19 in 20 izpolnjuje še te zahteve:
 - (a) ima znanje in razumevanje zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na okolje v tretji državi, za katero je bila zaprosena akreditacija;
 - (b) ima znanje in razumevanje uradnega jezika tretje države, za katero je bila zaprosena akreditacija.
3. Zahteve iz odstavka 2 se štejejo za izpolnjene, če okoljski preveritelj dokaže obstoj pogodbenega razmerja med seboj in pristojno osebo ali organizacijo, ki izpolnjuje te zahteve.

Ta oseba ali organizacija mora biti neodvisna od organizacije, ki se preverja.

Člen 22

Nadzor nad okoljskimi preveritelji

1. Nadzor nad dejavnostjo preverjanja in potrjevanja, ki jo okoljski preveritelj opravlja v:
 - (a) državi članici, v kateri je akreditiran, opravlja akreditacijski organ, ki je podelil akreditacijo;
 - (b) tretji državi, opravlja akreditacijski organ, ki je okoljskemu preveritelju podelil akreditacijo za opravljanje teh dejavnosti;
 - (c) državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija, opravlja akreditacijski organ iz slednje države članice.
2. Vsaj pet delovnih dni pred vsakim preverjanjem v državi članici okoljski preveritelj sporoči podrobnosti svoje akreditacije ter kraj in čas preverjanja akreditacijskemu organu, ki je odgovoren za nadzor nad zadevnim okoljskim preveriteljem.

3. Okoljski preveritelj mora nemudoma obvestiti akreditacijski organ o vseh spremembah, ki vplivajo na akreditacijo ali njen obseg.
4. Akreditacijski organ mora imeti postopke, s katerimi v rednih presledkih, ki niso daljši od 24 mesecev, zagotavlja, da okoljski preveritelj še naprej izpolnjuje akreditacijske zahteve, in spremlja kakovost opravljenih preverjanj in potrditev.
5. Nadzor lahko sestavljajo pregled v pisarni, spremljanje njegovega dela v organizaciji, vprašalniki, pregled okoljskih izjav ali poročil o okoljski uspešnosti, ki jih je okoljski preveritelj potrdil, ter pregled poročila o preverjanju.
Nadzor mora biti sorazmeren z obsegom dejavnosti, ki jo opravlja okoljski preveritelj.
6. Vsaka odločitev, ki jo akreditacijski organ sprejme z namenom, da prekine ali začasno odvzame akreditacijo ali omeji njen obseg, se sprejme šele po tem, ko je imel okoljski preveritelj možnost za zaslišanje.
7. Če je akreditacijski organ, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, zadevnemu okoljskemu preveritelju in pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje poročilo o nadzoru.
V primeru nadaljnjega spora se poročilo o nadzoru pošlje srečanju akreditacijskih organov iz člena 30.

Člen 23

Dodatni pogoji za nadzor nad okoljskimi preveritelji, dejavnimi v državi članici, ki ni država, v kateri je bila podeljena akreditacija

1. Okoljski preveritelj, akreditiran v eni državi članici, mora najmanj pet delovnih dni pred opravljanjem dejavnosti preverjanja in potrjevanja v drugi državi članici, akreditacijskemu organu te druge države članice predložiti:
 - (a) podrobnosti svoje akreditacije, usposobljenosti in, če je primerno, sestavo skupine;
 - (b) čas in kraj preverjanja in potrjevanja;
 - (c) naslov ter kontaktne podatke organizacije.Uradno obvestilo se pošlje pred vsakim novim preverjanjem in potrjevanjem.
2. Akreditacijski organ lahko zahteva pojasnitev preveriteljevega znanja potrebnih veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.
3. Akreditacijski organ lahko poleg pogojev iz odstavka 1 zahteva še druge pogoje, vendar samo, če slednji ne posegajo v pravico okoljskega preveritelja, da opravlja storitve v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija.
4. Akreditacijski organ ne sme uporabljati postopka iz odstavka 1 za zavlačevanje prihoda okoljskega preveritelja. Če akreditacijski organ ne more izpolniti nalog iz odstavkov 2 in 3 pred časom pregleda in preverjanja, kot mu ga je sporočil preveritelj v skladu s točko (b) odstavka 1, preveritelju pošlje utemeljene razloge za to.

5. Akreditacijski organ ne zaračuna diskriminatornih pristojbin za uradno obvestilo in nadzor.
6. Če je akreditacijski organ, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, se zadevnemu okoljskemu preveritelju in akreditacijskemu organu, ki je podelil akreditacijo, ter pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje poročilo o nadzoru. V primeru nadaljnjega spora se poročilo o nadzoru pošlje srečanju akreditacijskih organov iz člena 30.
7. Organizacija mora akreditacijskemu organu dovoliti, da med postopkom preverjanja in potrjevanja opravlja nadzor nad okoljskim preveriteljem.

Člen 24

Pogoji za opravljanje preverjanja in potrjevanja

1. Okoljski preveritelj deluje v okviru obsega akreditacije in na podlagi pisnega dogovora z organizacijo.
Sporazum:
 - (a) določa obseg dejavnosti;
 - (b) določa pogoje, ki okoljskemu preveritelju omogočajo, da neodvisno in profesionalno opravlja svojo dejavnost, ter
 - (c) organizacijo zavezuje, da ustrezno sodeluje.
2. Okoljski preveritelj zagotovi, da so sestavni deli organizacije nedvoumno opredeljeni in ustrezajo resnični razdelitvi dejavnosti.
V okoljski izjavi so jasno opredeljeni različni deli organizacije, ki se preverjajo ali potrjujejo.
3. Okoljski preveritelj opravi oceno elementov iz člena 17.
4. Okoljski preveritelj pri preverjanju in potrjevanju pregleda dokumentacijo, obišče organizacijo, opravi naključna preverjanja in pogovore z osebjem.
5. Organizacija okoljskemu preveritelju pred njegovim obiskom zagotovi osnovne informacije o organizaciji in njenih dejavnostih, njeni okoljski politiki ter programu, opis sistema okoljskega ravnanja, ki ga uporablja, podrobnosti o opravljenem okoljskem pregledu ali presoji, poročilo o tem pregledu ali presoji ter o vseh izvedenih korektivnih ukrepih, ki so temu sledili, in osnutek okoljske izjave ali poročila o okoljski uspešnosti organizacije.
6. Okoljski preveritelj za organizacijo pripravi pisno poročilo o izidu pregleda, v katerem navede:
 - (a) vsa vprašanja, povezana z dejavnostjo, ki jo je okoljski preveritelj opravil;
 - (b) opis skladnosti z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno s podporno dokumentacijo, ugotovitvami in sklepi.
7. V primeru neskladnosti z določbami iz te uredbe v poročilu navede:

- (a) ugotovitve in sklepe organizacije o neskladnosti ter dokaze, na katerih te ugotovitve in sklepi temeljijo;
 - (b) tehnične pomanjkljivosti okoljskega pregleda, metode presoje, sistema okoljskega ravnanja ali katerega koli drugega ustreznega postopka;
 - (c) točke neskladja z osnutkom okoljske izjave ali poročilom o okoljski uspešnosti, s podrobnostmi sprememb ali dopolnitev, ki bi jih bilo treba vnesti v okoljsko izjavo ali poročilo o okoljski uspešnosti;
 - (d) primerjavo dosežkov in ciljev iz prejšnjih okoljskih izjav ter oceno uspešnosti in oceno stalnega izboljševanja uspešnosti organizacije.
8. Po končanem preverjanju okoljski preveritelj potrdi okoljsko izjavo organizacije ali poročilo o njeni okoljski uspešnosti, s čimer potrdi, da izpolnjuje zahteve iz te uredbe, če izid preverjanja potrjuje:
- (a) da so informacije in podatki iz okoljske izjave organizacije ali poročila o njeni okoljski uspešnosti zanesljivi in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;
 - (b) da organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve z zvezi z okoljem.
9. Okoljski preveritelj ob potrditvi izda podpisano izjavo iz Priloge VII, ki navaja, da je bilo preverjanje opravljeno v skladu s to uredbo.

Člen 25

Preverjanje in potrjevanje majhnih organizacij

1. Okoljski preveritelj pri opravljanju dejavnosti preverjanja in potrjevanja upošteva posebne značilnosti majhnih organizacij, vključno z:
 - (a) neposrednim poročanjem;
 - (b) večnamenskim osebjem;
 - (c) usposabljanjem na delovnem mestu
 - (d) zmožnostjo hitrega prilagajanja spremembam ter
 - (e) omejenim obsegom dokumentacije delovnih postopkov.
2. Okoljski preveritelj opravlja preverjanje ali potrjevanje na način, ki majhnim organizacijam ne povzroča nepotrebnih bremen.
3. Okoljski preveritelj upošteva objektivne dokaze o učinkovitosti sistema, vključno s postopki v organizaciji, ki so sorazmerni z velikostjo in zahtevnostjo njenega delovanja, naravo povezanih okoljskih vplivov ter usposobljenostjo operaterjev.

Člen 26

Pogoji za preverjanje in potrjevanje v državi članici, ki ni država članica, v kateri je preveritelj akreditiran

1. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja v katerikoli drugi državi članici v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

2. Vsaj pet delovnih dni pred vsakim preverjanjem ali potrjevanjem v državi članici, ki ni država članica, v kateri je okoljski preveritelj akreditiran, okoljski preveritelj akreditacijskemu organu druge države članice sporoči podrobnosti svoje akreditacije ter kraj in čas opravljanja preverjanja ali potrjevanja.
3. Akreditacijski organ lahko zahteva pojasnitev preveriteljevega znanja potrebnih veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.
4. Dejavnosti preverjanja ali potrjevanja nadzira akreditacijski organ države članice, v kateri se bodo opravljale te dejavnosti. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevni državi članici.

Člen 27

Pogoji za preverjanje in potrjevanja v tretjih državah

1. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja organizacije v tretji državi v skladu z zahtevami iz te uredbe.
2. Vsaj šest tednov pred vsakim preverjanjem ali potrjevanjem v tretji državi okoljski preveritelj akreditacijskemu organu države članice, v kateri se namerava zadevna organizacija prijaviti za registracijo ali v kateri je registrirana, sporoči podrobnosti svoje akreditacije ter kraj in čas opravljanja preverjanja ali potrjevanja.
3. Dejavnosti preverjanja in potrjevanja nadzira akreditacijski organ države članice, v kateri se namerava zadevna organizacija prijaviti za registracijo ali v kateri je registrirana. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevni državi članici.

POGLAVJE VI

Akreditacijski organi

Člen 28

Potek akreditacije

1. Akreditacijski organi, ki jih država članica imenuje v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. xxxx/2008, so odgovorni za akreditacijo okoljskih preveriteljev ter nadzor nad dejavnostmi, ki jih po tej uredbi opravljajo okoljski preveritelji.
2. Akreditacijski organi ocenjujejo usposobljenost okoljskih preveriteljev v zvezi z elementi iz členov 19, 20 in 21, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije.
3. Obseg akreditacije okoljskih preveriteljev je opredeljen v skladu s klasifikacijo gospodarskih dejavnosti iz Uredbe (ES) št. 1893/2006. Ta obseg je omejen z usposobljenostjo okoljskega preveritelja ter, če je primerno, upošteva obseg in zahtevnost dejavnosti.
4. Akreditacijski organi vzpostavijo ustrezne postopke za akreditacijo, zavrnitev akreditacije, zadržanje in odvzem akreditacije okoljskih preveriteljev ter za nadzor nad okoljskimi preveritelji.
Ti postopki zajemajo mehanizme za obravnavanje ugotovitev zadevnih strani, vključno s pristojnimi organi, glede prosilca in akreditiranih okoljskih preveriteljev.
5. Akreditacijski organ v primeru zavrnitve akreditacije okoljskega preveritelja obvesti o razlogih za sprejeto odločitev.
6. Akreditacijski organi pripravljajo, pregledujejo in posodablajo seznam okoljskih preveriteljev ter obseg njihovih akreditacij v svojih državah članicah in o spremembah seznama vsak mesec obveščajo Komisijo ter pristojni organ države članice, v kateri je akreditacijski organ.
7. Akreditacijski organ v okviru pravil in postopkov spremljanja dejavnosti, opredeljenih v členu 5(3) Uredbe (ES) št. xxxx/2008, pripravi poročilo o nadzoru, če se po posvetovanju z zadevnim okoljskim preveriteljem odloči:
 - (a) bodisi da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile opravljene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija izpolnjuje zahteve iz te uredbe,
 - (b) bodisi da je preverjanje in potrjevanje, ki ga je opravil okoljski preveritelj, kršilo eno ali več zahtev iz te uredbe.

To poročilo se pošlje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je organizacija registrirana ali prijavljena za registracijo, in če je primerno, akreditacijskemu organu, ki je podelil akreditacijo.

Člen 29

Zadržanje in odvzem akreditacije

1. Za zadržanje ali odvzem akreditacije je potrebno posvetovanje z zadevnimi stranmi, vključno z okoljskim preveriteljem, da se akreditacijskemu organu zagotovi potrebne dokaze za sprejetje odločitve.
2. Akreditacijski organ obvesti okoljskega preveritelja o razlogih za sprejete ukrepe, in če je primerno, o poteku razprave s pristojnim izvršilnim organom.
3. Akreditacija se zadrži ali odvzame do prejema zagotovila, da preveritelj izpolnjuje zahteve iz te uredbe, če je primerno, odvisno od narave in obsega neupoštevanja ali kršitve zakonskih zahtev.
4. Zadržanje akreditacije preneha, če akreditacijski organ prejme zadovoljive podatke o tem, da okoljski preveritelj izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

Člen 30

Srečanje akreditacijskih organov

1. Akreditacijski organi iz vseh držav članic se v okviru organa, priznanega v členu 14 Uredbe (ES) št. xxxx/2008, sestanejo vsaj enkrat letno v prisotnosti predstavnika Komisije (v nadaljnjem besedilu: srečanje akreditacijskih organov).
2. Naloga srečanja akreditacijskih organov je zagotavljati doslednost postopkov, ki se nanašajo na:
 - (a) akreditacijo preveriteljev po tej uredbi, vključno z zavrnitvijo, zadržanjem in odvzemom akreditacij;
 - (b) nadzor nad dejavnostmi, ki jih opravljajo akreditirani preveritelji.
3. Srečanje akreditacijskih organov razvija navodila glede vprašanj, ki so v pristojnosti akreditacijskih organov.
4. Srečanje akreditacijskih organov sprejme poslovnik.
5. Navodila iz odstavka 3 in poslovnik iz odstavka 4 se pošljeta Komisiji.

Člen 31

Medsebojno ocenjevanje akreditacijskih organov

1. Medsebojno ocenjevanje v zvezi z akreditacijo okoljskih preveriteljev po tej uredbi, ki ga v skladu s členom 10 Uredbe (ES) št. xxxx/2008 organizira organ iz člena 30(1), zajema vsaj ocenjevanje pravil in postopkov, ki se nanašajo na:
 - (a) usposobljenost preveriteljev;
 - (b) neodvisnost, objektivnost in nepristranost preveriteljev;
 - (c) opredelitev obsega akreditacije preveriteljev;
 - (d) zahteve za preveritelje;

- (e) postopek nadzora preveriteljev, ki opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja v državah članicah;
 - (f) postopek nadzora preveriteljev, ki opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja v tretjih državah;
 - (g) upravljanje seznama akreditiranih okoljskih preveriteljev.
2. Medsebojno ocenjevanje akreditacijskih sistemov v zvezi z izvajanjem te uredbe se opravlja redno, najmanj na štiri leta.
 3. Organ iz člena 30(1) Komisiji pošlje letno poročilo o medsebojnem ocenjevanju.
To poročilo je javno dostopno.

POGLAVJE VII

Pravila, ki veljajo za države članice

Člen 32

Podatki o pristojnih organih

Države članice Komisijo obvestijo o strukturi in postopkih, ki se nanašajo na delovanje pristojnih organov. Te podatke redno posodablajo.

Člen 33

Pomoč organizacijam glede izpolnjevanja zakonskih zahtev v zvezi z okoljem

1. Države članice vzpostavijo sistem, ki zagotavlja, da organizacije v postopku registracije, na zahtevo, pridobijo podatke in pomoč glede zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v zadevni državi članici.
2. Pomoč zajema:
 - (a) podatke glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;
 - (b) določitev pristojnega izvršilnega organa za vsako zakonsko zahtevo v zvezi z okoljem, ki je bila ugotovljena kot veljavna;
 - (c) določitev in pojasnitev sredstev za zagotavljanje dokazov, da organizacija izpolnjuje zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki so bile ugotovljene kot veljavne;
 - (d) vzpostavitev stikov z zadevnimi izvršilnimi organi, če je potrebno.
3. Države članice lahko nalogo iz odstavkov 1 in 2 prenesejo na pristojni organ ali kateri koli drug organ.
4. Države članice zagotovijo, da organi ali organizacije, za katere so v skladu z odstavkom 3 navedli, da imajo potrebno strokovno znanje ter ustrezne finančne in kadrovske vire, izpolnjujejo svoje naloge.
5. Države članice zagotovijo, da izvršilni organi odgovarjajo na prošnje, ki jih pošljejo organizacije glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem, ki so v njihovi pristojnosti, ter organizacijam zagotovijo podatke o svojem izpolnjevanju navedenih zahtev.
6. Države članice zagotovijo, da pristojni izvršilni organi čim prej, v vsakem primeru pa v roku enega meseca, pristojnemu organu, ki je organizacijo registriral, sporočijo vsakršno neskladnost registriranih organizacij s to uredbo.

Člen 34

Promocijski načrt

Države članice sprejmejo promocijski načrt, ki vključuje cilje, ukrepe in pobude za splošno promocijo sistema EMAS ter spodbujanje organizacij k sodelovanju v sistemu EMAS.

Člen 35

Obveščanje

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje javnosti o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS.
2. Države članice, kadar je primerno, zlasti v sodelovanju z industrijskimi združenji, potrošniškimi organizacijami, okoljskimi organizacijami, sindikati in lokalnimi institucijami, za spodbujanje splošne ozaveščenosti o sistemu EMAS uporabljajo strokovne publikacije, lokalne časopise, promocijske kampanje ali katera koli druga funkcionalna sredstva.
3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da organizacije seznanijo z vsebino te uredbe.

Člen 36

Promocijske dejavnosti

Države članice opravljajo promocijske dejavnosti za sistem EMAS, vključno s:

- (1) spodbujanjem izmenjave znanja in najboljših praks glede sistema EMAS med vsemi udeleženi stranmi;
- (2) razvijanjem učinkovitih orodij za promocijo sistema EMAS, namenjenih skupni uporabi z organizacijami;
- (3) zagotavljanjem tehnične podpore organizacijam pri opredeljevanju in izvajanju njihovih dejavnosti trženja;
- (4) spodbujanjem partnerstev med organizacijami za promocijo sistema EMAS.

Člen 37

Spodbujanje udeležbe majhnih organizacij

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo udeležbo majhnih organizacij, tako da:

- (1) omogočajo dostop do informacij in podpirajo sredstva, ki so jim posebej prilagojena;
- (2) zagotavljajo, da razumne registracijske pristojbine spodbujajo njihovo udeležbo;
- (3) spodbujajo ukrepe tehnične pomoči, zlasti v povezavi s pobudami strokovnih ali lokalnih točk za stike, lokalnih organov, gospodarskih zbornic, ter trgovinskih ali obrtnih združenj.

Člen 38

Skupinski pristop in načelo postopnosti

1. Države članice zagotavljajo, da lokalni organi v sodelovanju z industrijskimi združenji, gospodarskimi zbornicami in zadevnimi stranmi ponudijo skupinam organizacij, ki jih povezujejo geografska bližina ali poslovne dejavnosti, posebno pomoč pri izpolnjevanju zahtev za registracijo iz členov 4, 5 in 6.
2. Države članice razvijejo programe, namenjene spodbujanju organizacij, da izvajajo sisteme okoljskega ravnanja. Še zlasti spodbujajo pristop, ki lahko postopoma privede do registracije v sistem EMAS.

Ti sistemi in programi bodo delovali z namenom, da se udeleženci, zlasti majhne organizacije, izognejo nepotrebnim stroškom.

Člen 39

EMAS ter druge okoljske politike in instrumenti v Skupnosti

1. Države članice v sodelovanju s pristojnimi in izvršilnimi organi vzpostavijo letno strategijo za ugotavljanje, kako je mogoče registracije v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:
 - (a) upoštevati pri pripravi nove zakonodaje;
 - (b) uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje.
2. Države članice brez poseganja v zakonodajo Skupnosti, zlasti zakonodajo glede konkurence, obdavčevanja in državnih pomoči, če je primerno, sprejmejo ukrepe za olajšanje registracije organizacij v sistem EMAS ali njihovo ohranitev v sistemu. Ti ukrepi se sprejemajo v teh dveh oblikah:
 - (a) oprostitev uporabe zakonskih določb, da se organizacija, registrirana v sistemu EMAS šteje, da izpolnjuje določene zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki jih določajo drugi pravni instrumenti, ki jih izpostavijo pristojni organi;
 - (b) boljša pravna ureditev, s čimer se drugi pravni instrumenti spremenijo tako, da se breme organizacij, udeleženih v sistemu EMAS odstrani, zmanjša ali poenostavi z namenom spodbujanja učinkovitega delovanja trgov ter se dvigne raven konkurenčnosti.

Člen 40

Stroški in pristojbine

1. Države članice vzpostavijo sistem pristojbin in pri tem upoštevajo:
 - (a) stroške, nastale v zvezi z zagotavljanjem informacij in pomoči organizacijam s strani organov, ki so jih na podlagi člena 33 za ta namen imenovale ali ustanovile države članice;
 - (b) stroške, nastale v zvezi z akreditacijo in nadzorom nad okoljskimi preveritelji, ter druge povezane stroške sistema EMAS;

- (c) stroške registracije pristojnih organov in dodatne stroške upravljanja postopka registracije organizacij izven Skupnosti.

Te pristojbine ne smejo preseči razumnega zneska in so sorazmerne z velikostjo organizacije ter dela, ki ga je treba opraviti.

2. Države članice se lahko odločijo, da v okviru promocijskega ukrepa ne zaračunajo pristojbin.

Člen 41

Neskladnost

1. Države članice v primeru neskladnosti z določbami te uredbe sprejmejo ustrezne pravne ali upravne ukrepe.
2. Države članice z uvedbo učinkovitih določb zagotovijo, da ne prihaja do uporabe logotipa EMAS, ki je v nasprotju z določbami te uredbe.

Člen 42

Obveščanje in poročanje Komisiji

Države članice letno poročajo Komisiji o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe.

Države članice v teh poročilih upoštevajo zadnje poročilo, ki ga je Komisija v skladu s členom 47 predložila Evropskem parlamentu in Svetu.

POGLAVJE VIII

Pravila, ki veljajo za Evropsko Komisijo

Člen 43

Obveščanje

1. Komisija javnost obvešča o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS.
2. Komisija upravlja in daje na voljo javnosti:
 - (a) register okoljskih preveriteljev in organizacij, registriranih v sistemu EMAS;
 - (b) podatkovno zbirko okoljskih izjav ter poročil o okoljski uspešnosti v elektronski obliki.

Člen 44

Sodelovanje in koordiniranje

1. Komisija lahko spodbuja sodelovanje med državami članicami, da se v Skupnosti zlasti doseže enotna in dosledna uporaba pravil, povezanih z:
 - (a) registracijo organizacij;
 - (b) okoljskimi preveritelji;
 - (c) informacijami in pomočjo iz člena 33.
2. Komisija ter druge institucije in organi Skupnosti se, brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o javnih naročilih, kadar je primerno, sklicujejo na EMAS ali enakovredne sisteme okoljskega ravnanja za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.

Člen 45

Povezava z drugimi sistemi okoljskega ravnanja

1. Države članice lahko Komisiji predložijo pisno prošnjo za priznanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov, ki so pridobili certifikat po ustreznih postopkih certificiranja, veljavnih na nacionalni ali regionalni ravni, ker izpolnjujejo ustrezne zahteve iz te uredbe.
2. Države članice v svoji prošnji navedejo ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe.
3. Države članice zagotovijo dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
4. Komisija po pregledu prošnje iz odstavka 1 in v skladu s postopki iz člena 49(2) prizna ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja ter potrdi akreditacijske zahteve za certifikacijske organe, če je mnenja, da je država članica:

- (a) v prošnji dovolj jasno navedla ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe;
 - (b) zagotovila zadostne dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
5. Komisija sklice na priznane sisteme okoljskega ravnanja, vključno z ustreznimi deli sistema EMAS iz Priloge I, na katere se nanašajo, in priznane akreditacijske zahteve objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 46

Priprava sektorskih referenčnih dokumentov

Komisija zagotovi izmenjavo informacij in sodelovanje med državami članicami ter drugimi zainteresiranimi stranmi na področju najboljših praks okoljskega ravnanja za ustrezne sektorje, da bi se pripravili sektorski referenčni dokumenti, ki vključujejo najboljše prakse okoljskega ravnanja ter kazalnike okoljske uspešnosti za posamezne sektorje.

Navedeni ukrepi za spremembo nebistvenih določb iz te uredbe z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 47

Poročanje

Komisija na pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z informacijami o dejavnostih in ukrepih, sprejetih na podlagi tega poglavja, ter informacijami, ki jih prejme od držav članic na podlagi členov 32 in 42.

POGLAVJE IX

Končne določbe

Člen 48

Spremembe prilog

1. Komisija lahko, če je potrebno ali primerno, te priloge spremeni glede na pridobljene izkušnje z delovanjem sistema EMAS, kot odziv na ugotovljene potrebe po oblikovanju navodil o zahtevah sistema EMAS in v skladu s kakršnimi koli spremembami mednarodnih standardov ali novih standardov, ki pomembno vplivajo na učinkovitost te uredbe.
2. Ukrepi, namenjeni spremembi nebitnih elementov te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 49

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja svetovalni postopek iz člena 3 Sklepa Sveta 1999/468/ES v skladu s členom 7(3) in členom 8 Sklepa.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljajo členi 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 50

Revizija

Komisija opravi revizijo sistema EMAS v skladu z izkušnjami, ki jih je pridobila med njegovim delovanjem, in mednarodnimi razmerami. Pri tem upošteva poročila, ki jih je v skladu s členom 47 predložila Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 51

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Razveljavijo se naslednji pravni akti:
 - (a) Uredba (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)²⁵;
 - (b) Odločba Komisije 2001/681/ES o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o

²⁵ UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

prostovoljni udeležbi organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)²⁶;

- (c) Odločba Komisije 2006/193/ES o določitvi pravil o uporabi logotipa EMAS v izjemnih primerih transportne embalaže in terciarne embalaže v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷.

2. Z odstopanjem od odstavka 1, se uporabljajo drugi, tretji in četrti pododstavek tega odstavka.

Nacionalni akreditacijski organi in pristojni organi, ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti. Države članice v skladu s to uredbo spremenijo postopke, po katerih delujejo akreditacijski in pristojni organi. Države članice zagotovijo, da ti sistemi v celoti delujejo v šestih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe.

Organizacije, registrirane v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, ostanejo v registru EMAS. Okoljski preveritelj ob naslednjem pregledu organizacije preveri njeno izpolnjevanje novih zahtev iz te uredbe. Če se naslednje preverjanje opravi prej kot v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe, se lahko datum naslednjega preverjanja s soglasjem okoljskega preveritelja in pristojnih organov podaljša za šest mesecev.

Okoljski preveritelji, akreditirani v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, lahko nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

3. Sklicevanja na Uredbo (ES) št. 761/2001 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se razlagajo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge VIII.

Člen 52

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

²⁶ UL L 247, 17.9.2001, str. 24.

²⁷ UL L 70, 9.3.2006, str. 63.

PRILOGA I

OKOLJSKI PREGLED

Okoljski pregled obsega naslednja ključna področja:

1. Določitev veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.
Organizacija poleg oblikovanja seznama veljavnih zakonskih zahtev tudi navede, kako se lahko zagotovi dokaze o skladnosti z različnimi zahtevami.
2. Določitev vseh neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje, pri čemer se, če je primerno, ti vidiki kakovostno in količinsko opredelijo, ter izdelava registra tistih vidikov, ki so določeni kot pomembni.
Organizacija upošteva naslednja vprašanja pri ocenjevanju pomembnosti okoljskega vidika:
 - (a) možnost povzročitve okoljske škode;
 - (b) ranljivost lokalnega, regionalnega in globalnega okolja;
 - (c) obseg, število, pogostost in reverzibilnost vidika ali vpliva;
 - (d) obstoj in zahteve veljavne okoljske zakonodaje;
 - (e) pomembnost delničarjev in zaposlenih v organizaciji.

(a) Neposredni okoljski vidiki

Neposredni okoljski vidiki so povezani z dejavnostmi, izdelki in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljavski nadzor.

Vse organizacije morajo upoštevati neposredne vidike svojega delovanja.

Med neposredne okoljske vidike med drugim spadajo:

- (a) zakonske zahteve in omejitve dovoljenj;
- (b) emisije v zrak;
- (c) izpusti v vodo;
- (d) proizvodnja, recikliranje, ponovna uporaba, prevoz in odstranjevanje trdnih in drugih odpadkov, zlasti nevarnih odpadkov;
- (e) raba in kontaminacija tal;
- (f) uporaba naravnih virov in surovin (vključno z energijo);
- (g) lokalna vprašanja (hrup, vibracije, vonjave, prah, zunanji videz itd.);
- (h) vprašanja prevoza (za blago in storitve);
- (i) nevarnost okoljskih nesreč in vplivov, ki se ali se lahko pojavijo kot posledica nepričakovanih dogodkov, nesreč in možnih izrednih razmer;
- (j) vplivi na biotsko raznovrstnost.

(b) Posredni okoljski vidiki

Posredni okoljski vplivi so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami, na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija, ki je zaprosila za registracijo v sistem EMAS.

Za neindustrijske organizacije, kot so lokalne oblasti ali finančne institucije, je bistveno, da upoštevajo tudi okoljske vidike, ki so povezani z njihovo osnovno dejavnostjo. Pregled, ki je omejen na okoljske vidike lokacije organizacije in njene objekte, ni dovolj.

Ti med drugim zajemajo:

- (a) vprašanja, povezana z življenjskim krogom proizvodov (oblikovanje, razvoj, embalaža, prevoz, uporaba in predelava/odstranjevanje odpadkov);
- (b) naložbe v osnovna sredstva, dajanje posojil in zavarovalniške storitve;
- (c) nove trge;
- (d) izbor in sestavo storitev (npr. prevoz ali gostinstvo);
- (e) upravne in planske odločitve;
- (f) sestavo izbire proizvodov;
- (g) okoljsko uspešnost in prakse pogodbenih izvajalcev, podizvajalcev in dobaviteljev.

Organizacije morajo biti zmožne dokazati, da so ugotovile pomembne okoljske vidike, povezane z njihovimi postopki naročil, in da sistem ravnanja obravnava pomembne vplive, povezane s temi vidiki.

V primeru teh posrednih okoljskih vidikov organizacija prouči, kolikšen je lahko njen vpliv na te vidike in kakšne ukrepe lahko sprejme, da bi zmanjšala vpliv.

3. Opis meril za oceno pomena okoljskega vpliva

Organizacija opredeli merila za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov svojih dejavnosti, proizvodov in storitev za določitev tistih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje.

Merila, ki jih organizacija razvije, upoštevajo zakonodajo Skupnosti in so izčrpna, omogočajo neodvisno preverjanje, so ponovljiva in na voljo javnosti.

Premisleki pri določanju meril za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov organizacije lahko vključujejo, niso pa omejeni na:

- (a) informacije o stanju okolja za določitev dejavnosti, proizvodov in storitev organizacije, ki lahko vplivajo na okolje;
- (b) obstoječe podatke organizacije o vložkih materialov in energije, izpustih, odpadkih in emisijah z vidika tveganja;
- (c) stališča zainteresiranih strani;
- (d) okoljske dejavnosti organizacije, ki so urejene s predpisi;
- (e) dejavnosti v zvezi z naročili;
- (f) oblikovanje, razvoj, izdelavo, distribucijo, vzdrževanje, uporabo, ponovno uporabo, recikliranje in odstranjevanje proizvodov organizacije;
- (g) tiste dejavnosti organizacije, ki povzročajo najpomembnejše okoljske stroške in prinašajo največje okoljske koristi.

Organizacija pri ocenjevanju pomembnosti vplivov svojih dejavnosti na okolje ne razmišlja le o običajnih pogojih obratovanja, ampak tudi o razmerah ob zagonu in zaustavitvi ter o izrednih razmerah, ki se jih da razumno predvideti. Upošteva se pretekle, sedanje in načrtovane dejavnosti.

4. Pregled vseh obstoječih praks in postopkov v zvezi z okoljskim ravnanjem
5. Ocena povratnih informacij iz preiskav prejšnjih dogodkov

PRILOGA II

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja

ter

dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja po sistemu EMAS so zahteve iz oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2004. Te zahteve so navedene v levem stolpcu spodnje tabele, ki je sestavni del dela A te priloge.

Poleg tega morajo registrirane organizacije obravnavati vrsto dodatnih vprašanj, ki se neposredno nanašajo na številne elemente oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2004. Te dodatne zahteve so navedene v desnem stolpcu spodaj, ki je sestavni del dela B te priloge.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacije, ki sodelujejo v sistemu za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), izvajajo zahteve EN ISO 14001:2004, opisane v oddelku 4 Evropskega standarda²⁸, ki so spodaj v celoti podane: A Zahteve za sistem okoljskega ravnanja A.1 Splošne zahteve Organizacija vzpostavi, dokumentira, izvaja, vzdržuje in nenehno izboljšuje sistem okoljskega ravnanja v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda ter določi način izpolnjevanja teh zahtev. Organizacija določi in dokumentira obseg svojega sistema okoljskega ravnanja. A.2 Okoljska politika Najvišje vodstvo organizacije določi njeno okoljsko politiko in v določenem obsegu sistema okoljskega ravnanja zagotovi, da: (a) ustreza naravi, obsegu in vplivom njenih	

²⁸ Uporabo besedila, ponatisnjenega v tej prilogi, je dovolil CEN. Celotno besedilo je možno kupiti pri nacionalnih organizacijah za standardizacijo, navedenih v seznamu v tej prilogi. Ponatis te priloge v komercialne namene ni dovoljen.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje; (b) vključuje zavezanost za nenehno izboljševanje in preprečevanje onesnaževanja; (c) vključuje zavezanost za izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala in so povezane z njenimi okoljskimi vidiki; (d) zagotavlja okvir za postavitev in pregled okoljskih splošnih in posamičnih ciljev; (e) je dokumentirana, se izvaja in vzdržuje; (f) so z njo seznanjene vse osebe, ki delajo za organizacijo ali v njenem imenu ter (g) je na voljo javnosti. A.3 Planiranje A.3.1 Okoljski vidiki Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke: (a) za prepoznavanje okoljskih vidikov tistih svojih dejavnosti, proizvodov in storitev v določenem obsegu sistema okoljskega ravnanja, ki jih lahko obvladuje in za katere je pričakovati, da lahko nanje vpliva, pri čemer upošteva tudi načrtovane ali nove razmere ter nove ali spremenjene dejavnosti, proizvode in storitve, ter (b) za določanje tistih vidikov, ki pomembno vplivajo ali lahko pomembno vplivajo na okolje (tj. pomembne okoljske vidike). Organizacija te informacije dokumentira in jih redno posodablja. Organizacija zagotovi, da se pri vzpostavljanju, izvajanju in vzdrževanju njenega sistema okoljskega ravnanja upoštevajo pomembni okoljski vidiki. A.3.2 Zakonske in druge zahteve	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke: (a) za prepoznavanje in dostop do veljavnih pravnih in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala in so povezane z njenimi okoljskimi vidiki, ter (b) za določanje, kako se te zahteve vplivajo na njene okoljske vidike. Organizacija zagotovi, da se te veljavne pravne in druge zahteve, na katere je organizacija pristala, upoštevajo pri vzpostavljanju, izvajanju in vzdrževanju sistema okoljskega ravnanja. A.3.3 Splošni in posamični cilji ter programi Organizacija vzpostavi, izvaja ter vzdržuje dokumentirane splošne in posamične cilje za ustrezne funkcije ter na ustreznih ravneh znotraj organizacije. Splošni in posamični cilji morajo biti merljivi, kadar je izvedljivo, in usklajeni z okoljsko politiko, vključno z zavezanostjo za preprečevanje	B.1 Skladnost z zakonodajo Organizacije, ki se želijo registrirati v sistem EMAS, so sposobne dokazati, da: (1) so seznanjene z vsemi pravnimi zahtevami v zvezi z okoljem, ugotovljenimi v okoljskem pregledu v skladu s Prilogo I, ter s posledicami, ki jih imajo te zahteve za organizacijo; (2) delujejo v skladu z okoljsko zakonodajo, vključno z dovoljenji in omejitvami dovoljenj, ter (3) so vpeljale postopke, ki omogočajo organizaciji stalno izpolnjevanje teh zahtev.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
onesnaževanja, izpolnjevanje veljavnih pravnih in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala, ter zavezanostjo za stalno izboljševanje. Ko organizacija vzpostavlja ter pregleduje svoje splošne in posamične cilje, mora upoštevati pravne in druge zahteve, na katere je organizacija pristala, ter svoje pomembne okoljske vidike. Proučiti mora tudi svoje tehnološke možnosti, finančne, izvedbene in poslovne zahteve ter mnenja zainteresiranih strani. Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje programe za doseganje splošnih in posamičnih ciljev. Ti morajo vključevati: (a) določitev odgovornosti za doseganje splošnih in posamičnih ciljev za ustrezne funkcije ter na ustreznih ravneh znotraj organizacije ter (b) sredstva ter časovne okvire, v katerih je treba doseči zastavljene cilje.	B.2 Uspešnost (1) Organizacije so sposobne dokazati, da sistem ravnanja in postopki presoje obravnavajo dejansko okoljsko uspešnost organizacije glede na neposredne in posredne vidike, ugotovljene v okoljskem pregledu v skladu s Prilogo I. (2) Uspešnost organizacije glede na njene splošne in posamične cilje se ovrednoti kot del postopka vodstvenega pregleda. Organizacija se tudi zaveže, da bo stalno izboljševala svojo okoljsko uspešnost. Pri tem se lahko opre na lokalne, regionalne in nacionalne okoljske programe.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.4 Izvajanje in delovanje A.4.1 Viri, vloge, odgovornosti in pooblastila Vodstvo zagotovi, da so na voljo viri, nujni za vzpostavitev, izvajanje, vzdrževanje in izboljševanje sistema okoljskega ravnanja. Viri vključujejo človeške vire in specializirana znanja, infrastrukturo organizacije, tehnologijo ter finančne vire. Vloge, odgovornosti in pooblastila se opredelijo, dokumentirajo in posredujejo naprej, da se omogoči učinkovito ravnanje z okoljem. Najvišje vodstvo organizacije imenuje posebne predstavnike vodstva, ki ima ne glede na druge odgovornosti opredeljeno vlogo, odgovornosti in pooblastila za: (a) zagotavljanje, da je sistem okoljskega ravnanja vzpostavljen, se izvaja in vzdržuje v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda; (b) poročanje najvišjemu vodstvu o delovanju sistema okoljskega ravnanja za pregled, vključno s priporočili za izboljšave. A.4.2 Kompetentnost, usposabljanje in zavedanje	(3) Sredstva za doseganje splošnih in posamičnih ciljev sama po sebi ne morejo biti okoljski cilji. Če organizacija obsega eno ali več lokacij, mora vsaka od lokacij, za katero se uporablja sistem EMAS, izpolnjevati vse zahteve sistema EMAS, vključno s stalnim izboljševanjem okoljske uspešnosti, kot je opredeljeno v členu 2(b) te uredbe. B.3 Udeležba zaposlenih

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija zagotovi, da je vsaka oseba, ki izvaja naloge zanjo ali v njenem imenu in ki lahko povzroči pomembne vplive na okolje, ki jih je prepoznala organizacija, kompetentna na podlagi ustrezne izobrazbe, usposabljanja ali izkušenj. Organizacija mora voditi s tem povezano evidenco. Organizacija ugotovi potrebe po usposabljanju, povezane z njenimi okoljskimi vidiki in sistemom okoljskega ravnanja. Za izpolnjevanje teh potreb zagotovi usposabljanje ali sprejme druge ukrepe in vodi s tem povezano evidenco. Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki omogočajo, da se osebe, ki delajo zanjo ali v njenem imenu, zavedajo: (a) pomena izpolnjevanja okoljske politike in	(1) Organizacija mora priznati, da je dejavna udeležba zaposlenih spodbuda in predpogoj za stalne ter uspešne okoljske izboljšave in tudi ključni vir izboljšanja okoljske uspešnosti ter pravilen način za uspešno umestitev sistema okoljskega ravnanja in presoje v organizacijo. (2) Pojem „udeležba zaposlenih“ zajema sodelovanje posameznih zaposlenih in njihovih predstavnikov ter njihovo obveščanje. Zato je treba oblikovati programe udeležbe zaposlenih na vseh ravneh. Organizacija mora priznati, da je zavezanost, odzivanje in dejavna podpora uprave predpogoj za uspešno izvajanje navedenih postopkov. Pri tem gre poudariti, kako pomembno je, da uprava zaposlenim posreduje povratne informacije.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
postopkov ter zahtev sistema okoljskega ravnanja; (b) pomembnih okoljskih vidikov in z njimi povezanih dejanskih ali možnih vplivov na okolje, povezanih z njihovim delom, ter koristi, ki jih za okolje lahko pomeni njihova izboljšana uspešnost; (c) svojih vlog in odgovornosti pri doseganju skladnosti z zahtevami sistema okoljskega ravnanja ter (d) morebitnih posledic v primeru odstopanja od opredeljenih postopkov.	(3) Poleg teh zahtev je treba zaposlene vključevati v proces stalnega izboljševanja okoljske uspešnosti organizacije z: (a) opravljanjem začetnega okoljskega pregleda, analize sedanjega stanja ter zbiranjem in preverjanjem podatkov, (b) vzpostavitvijo in izvajanjem sistema okoljskega ravnanja in presoje za izboljšanje okoljske uspešnosti, (c) zbiranjem podatkov v sodelovanju z okoljskimi odbori ter zagotavljanjem udeležbe predstavnikov uradnikov za področje okolja/vodstva ter zaposlenih in njihovih predstavnikov; (d) skupnimi delovnimi skupinami za okoljski akcijski program ter okoljske presoje; (e) oblikovanjem okoljskih izjav.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.4.4 Dokumentacija Dokumentacija sistema okoljskega ravnanja vključuje: (a) okoljsko politiko ter splošne in posamične cilje; (b) opis obsega sistema okoljskega ravnanja; (c) opis glavnih elementov sistema okoljskega ravnanja in njihove medsebojne povezave ter sklic na sorodne dokumente; (d) dokumente, vključno z evidencami, ki jih zahteva ta mednarodni standard, ter (e) dokumente, vključno z evidencami, ki jih organizacija opredeli kot potrebne za zagotovitev učinkovitega načrtovanja, delovanja in obvladovanja procesov, povezanih z njenimi pomembnimi okoljskimi vidiki. A.4.5 Kontrola dokumentov Dokumente, ki jih zahtevata sistem okoljskega ravnanja in ta mednarodni standard, je treba kontrolirati. Zapisi so posebna vrsta dokumentov in jih je treba kontrolirati v skladu z zahtevami iz točke	(2) Sistem EMAS se od drugih razlikuje po odprtosti, preglednosti ter rednem zagotavljanju okoljskih podatkov. Ti dejavniki so pomembni tudi pri vzpostavljanju zaupanja zainteresiranih strani v organizacijo. (3) Sistem EMAS organizacijam zagotavlja prožnost pri usmerjanju ustreznih informacij na posebne ciljne skupine ter zagotavljanju, da so vse informacije dane na voljo vsem, ki jih zahtevajo.

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
A.5.4. Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za: (a) odobritev primernosti dokumentov pred njihovo izdajo; (b) pregled in posodobitev ter ponovno odobritev dokumentov, ko je to potrebno; (c) zagotovitev, da so opredeljene spremembe in trenutni status popravkov dokumentov; (d) zagotovitev, da so ustrezne izdaje zadevnih dokumentov na voljo na mestih uporabe; (e) zagotovitev, da dokumenti ostanejo čitljivi in zlahka opredeljivi; (f) zagotovitev, da so dokumenti zunanjega izvora, ki jih organizacija določi kot potrebne za načrtovanje in delovanje sistema okoljskega ravnanja, opredeljeni, njihova distribucija pa kontrolirana ter (g) preprečitev nenamerne uporabe zastarelih dokumentov in uporabo primerne identifikacije zanje, če se obdržijo za kakršen koli namen. A.4.6 Nadzor nad delovanjem Organizacija opredeljuje in načrtuje tisto delovanje, ki je povezano z opredeljenimi pomembnimi okoljskimi vidiki v skladu s svojo okoljsko politiko ter splošnimi in posamičnimi cilji, da zagotovi njegovo izvajanje pod predvidenimi pogoji, tako da: (a) vzpostavi, izvaja in vzdržuje dokumentirane postopke za nadzor v primerih, ko lahko njihova odsotnost privede do odstopanja od okoljske politike ter splošnih in posamičnih ciljev, ter (b) v postopkih določa merila za delovanje ter (c) vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki se nanašajo na ugotovljene pomembne okoljske vidike dobrin in storitev, ki jih organizacija uporablja, ter	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
posreduje ustrezne postopke in zahteve dobaviteljem, vključno s pogodbenimi izvajalci. A.4.7 Pripravljenost in odziv na izredne razmere Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje morebitnih izrednih razmer in morebitnih nesreč, ki lahko vplivajo na okolje, in za ukrepanje v teh primerih. Organizacija ob dejanskih izrednih razmerah in nesrečah ukrepa in prepreči ali zmanjša z njimi povezane škodljive vplive na okolje. Organizacija periodično pregleduje in po potrebi popravi svoje postopke pripravljenosti in odzivanja na izredne razmere, zlasti ob nesreči ali pojavi izrednih razmer. Organizacija take postopke, kjer je izvedljivo, tudi periodično preskuša. A.5 Preverjanje A.5.1 Spremljanje in merjenje Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za redno spremljanje in merjenje glavnih značilnosti svojega delovanja, ki lahko pomembno vplivajo na okolje. Postopki vključujejo dokumentiranje informacije, s katerimi se spremljajo izvajanje, ustrezno nadziranje delovanja in usklajenost okoljskih ciljev organizacije. Organizacija zagotavlja, da se za spremljanje in merjenje uporablja in tudi vzdržuje umerjena ali preverjena oprema, in hrani s tem povezane evidence. A.5.2 Ocena ustreznosti A.5.2.1 Organizacija v skladu s svojo zavezanostjo k izpolnjevanju zakonskih zahtev vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za periodično ocenjevanje izpolnjevanja veljavnih zakonskih zahtev.	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
Organizacija vodi evidence o rezultatih periodičnih ocenjevanj. A.5.2.2 Organizacija ocenjuje izpolnjevanje drugih zahtev, h katerim se je zavezala. Če organizacija želi, lahko to ocenjevanje kombinira z ocenjevanjem izpolnjevanja zakonskih zahtev iz točke A.5.2.1 ali vzpostavi ločen postopek. Organizacija vodi evidence o rezultatih periodičnih ocenjevanj. A.5.3 Neskladnost, korektivni ukrepi in preventivni ukrepi Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za obravnavanje dejanskih ali morebitnih neskladnosti in izvajanje korektivnih in preventivnih ukrepov. Postopki določajo zahteve za: (a) opredeljevanje in popravljanje neskladnosti ter ukrepanje, da se ublažijo njeni vplivi na okolje; (b) preiskavo neskladnosti, določanje njenih vzrokov in ukrepanje, da bi se izognili njeni ponovitvi; (c) ocenjevanje potreb za ukrepanje, da se preprečijo neskladnosti, in izvajanje primernih ukrepov, načrtovanih za izogibanje pojavom neskladnosti; (d) evidentiranje rezultatov izvedenih korektivnih in preventivnih ukrepov ter (e) pregledovanje učinkovitosti izvedenih korektivnih in preventivnih ukrepov. Izvedeni ukrepi ustrezajo razsežnosti problemov in nastalim vplivom na okolje. Organizacija zagotavlja, da se zaradi potrebnih sprememb ustrezno spremeni dokumentacija sistema okoljskega ravnanja. A.5.4 Pregled evidenc Organizacija vzpostavlja in vzdržuje evidence, ki so potrebne za dokazovanje izpolnjevanja zahtev svojega sistema okoljskega ravnanja in tega	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
mednarodnega standarda, ter o doseženih rezultatih. Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje, shranjevanje, zaščito, dostopnost, čas hranjenja in odstranjevanje evidenc. Evidence so in tudi ostajajo čitljive, opredeljive in sledljive. A.5.5 Notranja presoja Organizacija zagotavlja, da se notranje presoje sistema okoljskega ravnanja izvajajo v načrtovanih časovnih presledkih, da: (a) ugotovi, ali je sistem okoljskega ravnanja: – v skladu z načrtovanimi ukrepi za okoljsko ravnanje, vključno z zahtevami tega mednarodnega standarda, in – primerno izvajan in vzdrževan ter (b) daje vodstvu informacije o rezultatih presoj. Organizacija program presoj načrtuje, vzpostavlja, izvaja in vzdržuje ter pri tem upošteva pomen, ki ga imajo obravnavane dejavnosti za okolje in rezultate predhodnih presoj. Vzpostavi, izvaja in vzdržuje se postopke za presoje, ki obravnavajo: – odgovornosti in zahteve za načrtovanje in izvajanje presoj, poročanje o rezultatih in hranjenje s tem povezanih evidenc, – določitev presojevalnih meril, predmeta presoje, pogostnosti in metod. Izbira presojevalcev in izvedba presoj zagotavljata objektivnost in neodvisnost procesa presoje. A.6 Vodstveni pregled Najvišje vodstvo pregleduje sistem okoljskega ravnanja organizacije v načrtovanih časovnih	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
presledkih, da zagotovi njegovo nenehno ustreznost, zadostnost in učinkovitost. Pri pregledih ocenjuje priložnosti za izboljševanje in potrebo po spremembah sistema okoljskega ravnanja, vključno z okoljsko politiko ter okvirnimi in izvedbenimi okoljskimi cilji. Evidence o vodstvenih pregledih se hranijo. Vhodni podatki za vodstveni pregled vključujejo: (a) rezultate notranjih presoj in ocene izpolnjevanja zakonskih in drugih zahtev, h katerim se je organizacija zavezala; (b) informacije, ki so jih posredovale zainteresirane stranke, vključno s pritožbami; (c) učinek ravnanja organizacije z okoljem; (d) v kolikšnem obsegu so bili izpolnjeni okvirni in izvedbeni cilji; (e) stanje korektivnih in preventivnih ukrepov; (f) ukrepe, ki so sledili predhodnim vodstvenim pregledom; (g) spremenjene okoliščine, vključno z razvojem zakonskih in drugih zahtev, povezanih z njenimi okoljskimi vidiki ter (h) priporočila za izboljšave. Rezultati vodstvenega pregleda v skladu z zavezanostjo k nenehnemu izboljševanju vključujejo vse odločitve in ukrepe v zvezi z morebitnimi spremembami okoljske politike, okvirnih in izvedbenih ciljev ter drugih elementov sistema okoljskega ravnanja. Seznam nacionalnih organov za standarde BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie) CZ: ČNI (Český normalizační institut) DK: DS (Dansk Standard)	

Del A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	Del B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociacion Espanola de Normalizacion y Certificacion) FR: AFNOR (Association Française de Normalisation) IEL: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg) HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorita` Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut) PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny) PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade) SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution)	

PRILOGA III

NOTRANJA OKOLJSKA PRESOJA

A PROGRAM PRESOJE IN POGOSTOST PRESOJE

1. Program presoje

Program presoje zagotovi, da vodstvo organizacije dobi informacije, ki jih potrebuje za pregled okoljske uspešnosti organizacije in učinkovitosti sistema okoljskega ravnanja, in s katerim se da dokazati, da sta le-ta pod nadzorom.

2. Cilji programa presoje

Cilji vključujejo zlasti oceno vzpostavljenih sistemov vodenja in določitev skladnosti s politiko in programom organizacije, ki vključujeta skladnost z ustreznimi predpisanimi zahtevami v zvezi z okoljem.

3. Obseg programa presoje

Celoten obseg posameznih presoj ali vsake faze cikla presoj je jasno opredeljen in izrecno določa:

- (a) področja, ki jih pokriva;
- (b) dejavnosti, ki jih je treba presojati;
- (c) okoljska merila, ki jih je treba upoštevati;
- (d) časovno obdobje, ki ga presoja zajema.

Okoljska presoja vključuje oceno dejanskih podatkov, potrebnih za ovrednotenje uspešnosti.

4. Pogostost presoje

Presoja ali cikel presoj, ki vključuje vse dejavnosti organizacije, se konča, kot je primerno, v presledkih, ki niso daljši od treh let. Pogostost presoj posameznih dejavnosti se spreminja glede na:

- (a) vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti;
- (b) pomembnost vplivov na okolje, ki so z njo povezani;
- (c) pomembnost in nujnost težav, ugotovljenih pri prejšnjih presojah;
- (d) zgodovino okoljskih problemov.

Bolj zapletene dejavnosti s pomembnejšim vplivom na okolje se presoja pogosteje.

Organizacija izvrši presoje vsaj na letni osnovi, saj ji bo to pomagalo pri dokazovanju vodstvu organizacije in okoljskemu preveritelju, da ima nadzor nad svojimi pomembnimi okoljskimi vidiki.

Organizacija izvršuje presoje glede na

- (a) okoljsko uspešnost organizacije in
- (b) način, kako organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve z zvezi z okoljem.

B: DEJAVNOSTI V OKVIRU PRESOJE

Dejavnosti v okviru presoje vključujejo pogovore z osebjem, pregled pogojev delovanja in opreme ter pregled evidenc, napisanih postopkov in druge ustrezne dokumentacije, z namenom, da se ovrednotijo okoljska uspešnost presojane dejavnosti in ugotovi, ali ta dejavnost izpolnjuje ustrezne standarde, predpise ali zastavljene splošne in posamične cilje ter ali je vzpostavljeni sistem vodenja okoljskih nalog učinkovit in primeren. Med drugim je treba preverjati skladnost s temi merili, da se določi učinkovitost celotnega sistema ravnanja.

Proces presoje vključuje zlasti naslednje korake:

- (a) razumevanje sistemov ravnanja;
- (b) oceno prednosti in slabosti sistemov ravnanja;
- (c) zbiranje ustreznih dokazov;
- (d) ovrednotenje ugotovitev presoje;
- (e) pripravo zaključkov presoje;
- (f) poročanje o ugotovitvah in zaključkih presoje.

C: POROČANJE O UGOTOVITVAH IN ZAKLJUČKIH PRESOJE

Temeljni cilji pisnega poročila o presoji so:

- (a) dokumentirati obseg presoje;
- (b) preskrbeti vodstvu informacije o stanju skladnosti z okoljsko politiko organizacije in o napredku organizacije na področju okolja;
- (c) preskrbeti vodstvu informacije o učinkovitosti in zanesljivosti ureditve spremljanja vplivov organizacije na okolje;
- (d) prikazati potrebo po korektivnih ukrepih, če je primerno.

PRILOGA IV

POROČANJE O OKOLJU

A Uvod

Okoljske informacije se predstavi na jasen in razumljiv način v elektronski ali v tiskani obliki.

B OKOLJSKA IZJAVA

Okoljska izjava vključuje vsaj elemente in izpolnjuje minimalne zahteve, ki so navedeni spodaj:

- (a) jasen in nedvoumen opis organizacije, ki se registrira v sistem EMAS, in povzetek njenih dejavnosti, proizvodov in storitev ter njeno razmerje do katere koli matične organizacije, če je primerno;
- (b) okoljsko politiko in kratek opis sistema okoljskega ravnanja organizacije;
- (c) opis vseh pomembnih neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki povzročajo pomemben vpliv organizacije na okolje, ter obrazložitev vrste vplivov glede na te vidike (Priloga I.2);
- (d) opis splošnih in posamičnih okoljskih ciljev v povezavi s pomembnimi okoljskimi vidiki in vplivi;
- (e) povzetek dostopnih podatkov o uspešnosti organizacije pri doseganju splošnih in posamičnih okoljskih ciljev glede na njene pomembne vplive na okolje. Poročanje temelji na glavnih kazalnikih in drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je določeno v oddelku D;
- (f) druge dejavnike v zvezi z okoljsko uspešnostjo, vključno z izvajanjem zakonskih določb glede njihovih pomembnih vplivov na okolje;
- (g) opis veljavnih zakonskih zahtev z zvezi z okoljem in dokaz o izpolnjevanju teh zahtev;
- (h) ime in akreditacijska številka okoljskega preveritelja in datum potrditve.

C POROČILO O OKOLJSKI USPEŠNOSTI

Poročilo o okoljski uspešnosti vključuje vsaj elemente in izpolnjuje minimalne zahteve, ki so navedeni spodaj:

- (a) povzetek dostopnih podatkov o uspešnosti organizacije pri doseganju splošnih in posamičnih okoljskih ciljev glede na njene pomembne vplive na okolje. Poročanje temelji na glavnih kazalnikih in drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je določeno v oddelku D;
- (b) druge dejavnike v zvezi z okoljsko uspešnostjo, vključno z izvajanjem zakonskih določb glede njihovih pomembnih vplivov na okolje;

- (c) opis veljavnih zakonskih zahtev z zvezi z okoljem in dokaz o izpolnjevanju teh zahtev;
- (d) ime in akreditacijska številka okoljskega preveritelja in datum potrditve.

D GLAVNI KAZALNIKI IN DRUGI USTREZNI OBSTOJEČI OKOLJSKI KAZALNIKI USPEŠNOSTI

1. Uvod

Organizacija poroča, tako v okoljski izjavi kot v poročilu o okoljski uspešnosti, o glavnih kazalnikih, v kolikor se ti nanašajo na neposredne okoljske vidike organizacije, in o drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je navedeno spodaj:

2. Glavni kazalniki

- (a) Glavne kazalnike se uporablja za vse vrste organizacij. Osredotočajo se na uspešnost na naslednjih glavnih okoljskih področjih:

- energijska učinkovitost;
- učinkovitost materialov;
- voda;
- odpadki;
- biotska raznovrstnost;
- in emisije.

- (b) Vsak glavni kazalnik je sestavljen iz:

- (i) zneska **A**, ki označuje skupni letni vnos/vpliv na določenem področju;
- (ii) zneska **B**, ki označuje celoten letni iznos organizacije;
- (iii) in zneska **R**, ki označuje razmerje **A/B**.

Vsaka organizacija poroča o vseh treh elementih za vsak kazalnik.

O navedbi skupnega letnega vnosa/vpliva na določenem področju, znesek **A**, se poroča, kot sledi:

- (i) o **energijski učinkovitosti**

- * kar zadeva „**skupno porabo energije**“, določa skupno energetsko porabo, izraženo v tonah oljnega ekvivalenta;
- * kar zadeva „**skupno porabo obnovljive energije**“, določa skupno letno (elektrika in ogrevanje) porabo energije, pridobljene iz obnovljivih virov energije, izraženo v tonah oljnega ekvivalenta.

- (ii) o **učinkovitosti materialov**

- * kar zadeva „**letni masni pretok različnih uporabljenih materialov**“ (izvzeti so energetski nosilci in voda), izražen v tonah.

- (iii) o **vodi**

- * kar zadeva „*skupno letno porabo vode*“, izraženo v m³.
- (iv) o **odpadkih**
- * kar zadeva „*skupno letno nastajanje odpadkov*“, izraženo v tonah.
- (v) o **biološki raznovrstnosti**
- * kar zadeva „*rabo tal*“, izraženo v m²
- (vi) o **emisijah**
- * kar zadeva „*skupno letno emisijo toplogrednih plinov*“, izraženo v tonah ekvivalenta CO₂.

Navedba celotnega letnega iznosa organizacije, znesek **B**, je enaka za vsa področja, a je prilagojena različnim vrstam organizacij, odvisno od vrste njihove dejavnosti. Razlikuje zlasti med organizacijami, ki delujejo v proizvodnem sektorju (industrija), kjer določa skupno letno bruto dodano vrednost, izraženo v milijonih EUR (mio €), ali v primeru majhnih organizacij skupni letni promet ali število zaposlenih, in organizacijami v neproizvodnih sektorjih (uprava/storitve), kjer se nanaša na velikost organizacije, izraženo v številu zaposlenih.

3. **Drugi ustrezni okoljski kazalniki uspešnosti**

Vsaka organizacija letno poroča o svoji uspešnosti v zvezi z bolj posebnimi okoljskimi vidiki, določenimi v njeni okoljski izjavi, in, kjer je to mogoče, upošteva in se sklicuje na sektorske referenčne dokumente iz člena 46 te uredbe.

Pri tem lahko organizacije uporabijo druge ustrezne obstoječe kazalnike okoljske uspešnosti, pri čemer se prepričajo, da izbrani kazalniki:

- (i) dajo točno oceno uspešnosti organizacije;
- (ii) so razumljivi in nedvoumni;
- (iii) omogočajo letne primerjave, tako da se lahko oceni razvoj okoljske uspešnosti organizacije;
- (iv) omogočajo primerjavo s sektorskimi, nacionalnimi ali regionalnimi merili uspešnosti, če je primerno;
- (v) omogočajo primerjavo s predpisanimi zahtevami, če je primerno.

E DOSTOPNOST JAVNOSTI

Organizacija je zmožna okoljskemu preveritelju dokazati, da ima vsak, ki ga zanima okoljska uspešnost organizacije, lahek in prost dostop do informacij, ki se zahtevajo v točkah od B do D.

F. LOKALNA ODGOVORNOST

Organizacije, ki se registrirajo v sistem EMAS, morda želijo sestaviti skupno okoljsko izjavo ali poročilo o okoljski uspešnosti, ki bi zajela številne različne geografske lokacije.

Ker je namen sistema EMAS zagotoviti lokalno odgovornost, organizacije poskrbijo, da so pomembni vplivi vsake lokacije na okolje jasno določeni in vneseni v skupno izjavo ali skupno poročilo o okoljski uspešnosti.

PRILOGA V
LOGOTIP EMAS

Logotip se uporablja:

- v treh barvah (Pantone št. 355 zelena; Pantone št. 109 rumena; Pantone št. 286 modra);
- črno na belem ali
- belo na črnem.

PRILOGA VI

Informacije, potrebne za registracijo **(informacije, ki jih je treba navesti, kadar se uporabljajo)**

1. ORGANIZACIJA

Naziv

Naslov

Kraj

Poštna številka

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

Kontaktna oseba

Telefon

Telefaks

E-pošta

Spletni naslov

Registracijska številka

Datum registracije

Datum zadržanja registracije

Datum izbrisa registracije

Datum naslednje okoljske izjave

Datum naslednjega poročila o okoljski uspešnosti

Koda dejavnosti NACE

Število zaposlenih

Promet ali letna bilanca stanja

2. LOKACIJA

Naziv

Naslov

Poštna številka

Kraj

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

Kontaktna oseba

Telefon

Telefaks

E-pošta

Spletni naslov

Registracijska številka

Datum registracije

Datum zadržanja registracije

Datum izbrisa registracije

Datum naslednje okoljske izjave

Datum naslednjega poročila o okoljski uspešnosti

Koda dejavnosti NACE

Število zaposlenih

Promet ali letna bilanca stanja

3. AKREDITIRANI PREVERITELJ

Ime preveritelja

Naslov

Poštna številka

Kraj

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost

Telefon

Telefaks

E-pošta

Registracijska številka akreditacije

Obseg akreditacije (kode NACE)

Akreditacijski organ

V..., dne.../.../200

Podpis predstavnika organizacije

PRILOGA VII

Izjava preveritelja o dejavnostih preverjanja in potrjevanja

.....(ime).
z registracijsko številko preveritelja EMAS
akreditiran za obseg (koda NACE)
izjavljam, da sem preveril(-a), ali lokacija(-e) ali cela organizacija, kot je določeno v okoljski izjavi/poročilu o okoljski uspešnosti (*) (naziv)
z registracijsko številko (če je na voljo)
izpolnjuje(-jo) vse zahteve Uredbe (ES) št. XXX/[leto] Evropskega parlamenta in Sveta z dne [datum] o prostovoljnem sodelovanju organizacije v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

S podpisom te izjave izjavljam, da:

- sta bila preverjanje in potrjevanje izpeljana popolnoma v skladu z zahtevami te uredbe
- ni dokaza o neskladnosti z veljavnimi zakonskimi zahtevami z zvezi z okoljem
- podatki in informacije okoljske izjave/poročila o okoljski uspešnosti (*) organizacije/lokacije (*) odražajo zanesljivo, verodostojno in pravilno sliko o vseh dejavnostih organizacije/lokacije (*), v obsegu, omenjenem v okoljski izjavi

V..., dne.../.../200....

Podpis

(*) : prečrtajte, kadar se ne uporablja.

PRILOGA VIII
PRIMERJALNA TABELA

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1
Člen 1(2)(a)	-
Člen 1(2)(b)	-
Člen 1(2)(c)	-
Člen 1(2)(d)	-
Člen 2(a)	Člen 2(1)
Člen 2(b)	-
Člen 2(c)	Člen 2(2)
Člen 2(d)	Člen 2(4)
Člen 2(e)	-
Člen 2(f)	Člen 2(5)
Člen 2(g)	Člen 2(6)
Člen 2(h)	Člen 2(7)
Člen 2(i)	Člen 2(8)
Člen 2(j)	Člen 2(9)
Člen 2(k)	Člen 2(10)
Člen 2(l)	Člen 2(12)
Člen 2(l)(i)	-
Člen 2(l)(ii)	-
Člen 2(m)	-
Člen 2(n)	Člen 2(13)
Člen 2(o)	Člen 2(15)
Člen 2(p)	-

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 2(q)	Člen 2(16)
Člen 2(r)	-
Člen 2(s), 1. stavek	Člen 2(17)
Člen 2(s), 2.–4. stavek	-
Člen 2(t)	Člen 2(18)
Člen 2(u)	-
Člen 3(1)	-
Člen 3(2)(a), 1. stavek	Člen 4(1)
Člen 3(2)(a), 2. stavek	Člen 4(3)
Člen 3(2)(b)	Člen 4(6)
Člen 3(2)(c)	Člen 4(7)
Člen 3(2)(d)	Člen 4(8)
Člen 3(2)(e)	Člen 5(2), 1. odstavek; člen 6(3)
Člen 3(3)(a)	Člen 6(1)(a)
Člen 3(3)(b), 1. stavek	Člen 6(1)(b)–(d)
Člen 3(3)(b), 2. stavek	Člen 7(1)
Člen 4(1)	-
Člen 4(2)	51(2)
Člen 4(3)	-
Člen 4(4)	-
Člen 4(5), 1. stavek	Člen 26(1)
Člen 4(5), 2. stavek	Člen 26(2)
Člen 4(6)	Člen 42
Člen 4(7)	-
Člen 4(8), 1. odstavek	Člen 30(1)

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 4(8), 2. odstavek	Člen 30(3) + (5)
Člen 4(8), 3. odstavek, 1. in 2. stavek	Člen 31(1)
Člen 4(8), 3. odstavek, zadnji stavek	Člen 31(3)
Člen 5(1)	Člen 11(1), 1. stavek
Člen 5(2)	Člen 11(3)
Člen 5(3), 1. stavek	Člen 12(1)
Člen 5(3), 2. stavek, 1. alineja	Člen 12(1)(a)
Člen 5(3), 2. stavek, 2. alineja	Člen 12(1)(b)
Člen 5(4)	Člen 11(1), 2. stavek
Člen 5(5), 1. stavek	Člen 15(1)
Člen 5(5), 2. stavek	Člen 15(3), 1. stavek
Člen 5(5), 3. stavek	Člen 16(1)
Člen 5(5), 4. stavek	Člen 15(3), 2. in 3. stavek
Člen 6(1)	Člen 13(1)
Člen 6(1), 1. alineja	Člen 13(2)(a) + člen 5(2)(a)
Člen 6(1), 2. alineja	člen 13(2)(a) + člen 5(2)(c)
Člen 6(1), 3. alineja	Člen 13(2)(a) + člen 5(2)(d)
Člen 6(1), 4. alineja	Člen 13(2)(c)
Člen 6(1), zadnji stavek	Člen 13(2), 1. stavek
Člen 6(2)	Člen 14(3)
Člen 6(3), 1. alineja	Člen 14(4)(a)
Člen 6(3), 2. alineja	Člen 14(4)(b)
Člen 6(3), 3. alineja	Člen 14(4)(c)
Člen 6(3), zadnji stavek	Člen 14(8)
Člen 6(4), 1. odstavek	Člen 14(2)

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 6(4), 2. odstavek	Člen 14(5)
Člen 6(5), 1. stavek	Člen 14(7)
Člen 6(5), 2. stavek	Člen 14(9)–(10)
Člen 6(6)	Člen 14(11)
Člen 7(1)	Člen 29(6)
Člen 7(2), 1. stavek	Člen 12(2)
Člen 7(2), 2. stavek	Člen 12(3)
Člen 7(3)	Člen 43(2)(a) + (b)
Člen 8(1), 1. stavek	Člen 10(1)
Člen 8(1), 2. stavek	Člen 10(2)
Člen 8(2)(a)	Člen 10(4)
Člen 8(2)(b)	-
Člen 8(2)(c)	-
Člen 8(2)(d)	-
Člen 8(2)(e)	Člen 10(4)
Člen 8(3)(a)	-
Člen 8(3)(b), 1. stavek	Člen 10(4)
Člen 8(3), zadnji odstavek	-
Člen 9(1), 1. odstavek	Člen 4(3)
Člen 9(1)(a)	Člen 45(4)
Člen 9(1)(b)	Člen 45(4)
Člen 9(1), zadnji odstavek	Člen 45(5)
Člen 9(2)	-
Člen 10(1)(a)	-
Člen 10(1)(b)	-

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 10(1)(c)	-
Člen 10(2), 1. odstavek	Člen 39(1) in (2)
Člen 10(2), 2. odstavek, 1. stavek	Člen 42
Člen 10(2), 2. odstavek, 2. stavek	Člen 47
Člen 11(1), 1. odstavek	Člen 37
Člen 11(1), 1. alineja	Člen 37(a)
Člen 11(1), 2. alineja	Člen 37(c)
Člen 11(1), 3. alineja	Člen 37(b)
Člen 11(1), 2. odstavek, 1. stavek	Člen 38(1)
Člen 11(1), 2. odstavek, 2. stavek	-
Člen 11(1), 2. odstavek, 3. stavek	Člen 38(2)
Člen 11(1), 2. odstavek, 4. stavek	Člen 38(3)
Člen 11(2)	Člen 44(2)
Člen 11(3), 1. stavek	Člen 42, 1. stavek
Člen 11(3), 2. stavek	Člen 47
Člen 12(1)(a)	Člen 35(3)
Člen 12(1)(b)	Člen 35(1)
Člen 12(1), zadnji odstavek	Člen 35(2)
Člen 12(2)	Člen 42
Člen 12(3)	-
Člen 13	Člen 41
Člen 14(1)	Člen 48(1)
Člen 14(2)	-
Člen 14(3)	-
Člen 15(1)	Člen 50

Uredba (ES) št. 761/2001	ta uredba
Člen 15(2)	Člen 48
Člen 15(3)	-
Člen 16(1)	Člen 40(1)
Člen 16(2)	Člen 42
Člen 17(1)	-
Člen 17(2)	Člen 51(2)
Člen 17(3)	Člen 51(2)
Člen 17(4)	Člen 51(2)
Člen 17(5)	-
Člen 18, 1. stavek	Člen 52(1)
Člen 18, 2. stavek	Člen 52, zadnji stavek

**ZAKONODAJNI FINANČNI IZKAZ ZA PREDLOGE S PRORAČUNSKIM
VPLIVOM, OMEJENIM IZKLJUČNO NA STRAN PRIHODKOV**

1. NAZIV PREDLOGA:

Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)

2. OKVIR ABM/ABB

Zadevna področja in povezane dejavnosti:

Okolje (oznaka ABB 0703: izvajanje okoljske politike in zakonodaje Skupnosti).

3. PRORAČUNSKA VRSTICA

3.1. Proračunske vrstice (vrstice za poslovanje in z njimi povezane vrstice za tehnično in upravno pomoč (nekdanje vrstice BA)) z navedbo imena postavke:

07 01 04 01: LIFE+ (Finančni instrument za okolje – 2007 do 2013) – Odhodki za upravno poslovanje

07 03 07: LIFE+ (Finančni instrument za okolje – 2007 do 2013)

3.2. Trajanje ukrepa in finančnega vpliva:

Za ukrep (Uredba EMAS) se pričakuje, da bo začel veljati leta 2009. Za obdobje 2009–2013 se bodo odhodki iz poslovanja pokrili iz finančnega instrumenta LIFE+.

3.3. Značilnosti proračuna:

Proračun ska vrstica	Vrsta odhodkov		Novo	Prispevek Efte	Prispevki držav prosilk	Razdelek v finančni perspektivi
07010401	neobvez ni	nedif. ²⁹	NE	NE	DA	št. 2
070307	neobvez ni	dif.	NE	NE	DA	št. 2

²⁹ Nediferencirana sredstva, v nadaljnjem besedilu NS.

4. POVZETEK SREDSTEV

4.1. Finančni viri

4.1.1. Povzetek odobritev za prevzem obveznosti (OPO) in odobritev plačil (OP)

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Vrsta odhodkov	Oddelek		2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
----------------	---------	--	------	------	------	------	------	--	-----------

Odhodki iz poslovanja³⁰

Odobritve za prevzem obveznosti (OPO)	8.1.	a	1,230	1,400	1,700	1,700	1,700		7,730
Odobritve plačil (OP)		b							

Upravni odhodki, ki jih referenčni znesek krije³¹

Tehnična in upravna pomoč (NS)	8.2.4.	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
--------------------------------	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

REFERENČNI ZNESEK SKUPAJ

Odobritve za prevzem obveznosti		a+c	1,430	1,600	1,900	1,900	1,900		8,730
Odobritve plačil		b+c							

Upravni odhodki, ki jih referenčni znesek ne krije³²

Človeški viri in z njimi povezani odhodki (NS)	8.2.5.	d	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838		3,804
Upravni stroški, ki jih referenčni znesek ne krije, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (NS)	8.2.6.	e	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

OPO, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		a+c +d +e	1,959	2,569	2,815	3,117	3,071		13,531
OP, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		b+c +d +e							

³⁰ Odhodki, ki ne spadajo v poglavje xx 01 zadevnega naslova xx.

³¹ Odhodki iz člena xx 01 04 naslova xx.

³² Odhodki iz poglavja xx 01, razen odhodkov iz člena xx 01 04 ali xx 01 05.

Podrobnosti o sofinanciranju

Če so države članice ali drugi organi (treba jih je navesti) vključeni v sofinanciranje, se v spodnjo razpredelnico vpiše predvidena raven tega sofinanciranja (lahko se dodajo vrstice, če ukrep sofinancirajo različni organi):

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Organ, ki sofinancira ukrep		2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
.....	f							
OP, vključno s sofinanciranjem, SKUPAJ	a+c +d +e +f							

4.1.2. Skladnost s finančnim načrtovanjem

- ☒ Predlog je skladen s sedanjim finančnim načrtovanjem.
- ☐ Predlog bo zahteval ponovno načrtovanje ustreznega razdelka v finančni perspektivi.
- ☐ Predlog lahko zahteva uporabo določb Medinstitucionalnega sporazuma³³ (tj. instrumenta prilagodljivosti ali spremembe finančne perspektive).

4.1.3. Finančni vpliv na prihodke

- ☒ Predlog nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog ima finančni vpliv – učinek na prihodke je naslednji:

v mio EUR (na eno decimalno mesto natančno)

Proračunska vrstica	Prihodki	Pred ukrepom [Leto n-1]	Stanje po ukrepu					
			[Leto n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³⁴
	a) Prihodki, izraženi absolutno							
	b) Sprememba prihodkov	Δ						

4.2. FTE za človeške vire (vključno z uradniki, začasnimi in zunanjimi osebami) – glej podrobnosti v točki 8.2.1.

Letne potrebe	2009	2010	2011	2012	2013	
Število potrebnih človeških virov SKUPAJ	5	10	10	10	10	

³³ Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

³⁴ Po potrebi, tj. če ukrep traja več kot 6 let, se dodajo stolpci.

5. ZNAČILNOSTI IN CILJI

5.1. Potreba, ki jo je treba kratkoročno ali dolgoročno kriti

Glavni cilj je spodbuditev pozitivnega vpliva sistema na okolje z izboljšanjem uspešnosti organizacij, ki sodelujejo v sistemu EMAS, in s povečanjem sprejemanja sistema. Sistem ostaja prostovoljen.

Glavni elementi:

- Sistem EMAS še vedno temelji na ISO 14001, standardu za **sistem okoljskega ravnanja**. Ta sistem dopolnjujejo naslednji elementi:
 - povečana obveznost za organizacije, da izpolnjujejo vse veljavne zakonske zahteve z zvezi z okoljem
 - povečana obveznost za organizacije, da poročajo o okolju na podlagi glavnih kazalnikov uspešnosti
 - smernice za najboljše prakse na področju okoljskega ravnanja
- usklajenost postopkov za akreditacijo in preverjanje (v skladu s predlogom za akreditacijo – ENTR)
- širitev geografskega obsega, da bodo v sistemu EMAS lahko sodelovale organizacije zunaj EU
- ukrepi za zmanjšanje upravnih bremen in ustvarjanje spodbud:
 - poenostavitev postopka registracije skupin
 - znižanje registracijskih pristojbin za MSP
 - oprostitev uporabe zakonskih določb in deregulacija, da imajo lahko organizacije, registrirane v sistemu EMAS, koristi od, na primer, manj pogostih obnovitev dovoljenje itd.
 - obveza za nacionalne organe, da upoštevajo spodbude, kot so davčne spodbude v okviru sistemov, ki podpirajo okoljsko uspešnost organizacij
 - poenostavitev pravil za uporabo loga EMAS
- promocija sistema EMAS, vključno z nagrado EMAS in informacijskimi kampanjami, na ravni EU in na nacionalni ravni

5.2. Dodana vrednost zaradi vključitve Skupnosti, skladnost predloga z drugimi finančnimi instrumenti in možne sinergije

Sprejetje sistema na ravni Skupnosti, v katerem lahko sodelujejo tudi organizacije iz tretjih držav, ponuja en akreditiran sistem okoljskega ravnanja in presoje, ki ga lahko uporabljajo ne le organizacije iz EU, ampak tudi organizacije iz tretjih držav v različnih državah članicah in morda v tretjih državah. Omogoča obveščanje o izboljšani okoljski uspešnosti po državah članicah in v mejah EU s pomočjo uporabe registracije v sistem EMAS in logotipa EMAS.

5.3. Cilji in pričakovani rezultati predloga ter z njimi povezani kazalniki v okviru ABM

V okviru cilja povečanja prevzemanja sistema in tako celotne okoljske uspešnosti organizacij v in zunaj EU so pomembni naslednji ukrepi v okviru ABM:

- organizacija in prispevek k ukrepom promocije in ozaveščanja, ki so namenjeni javnosti v širšem smislu in organizacijam v posebnem smislu
- skupna uporaba/razvijanje učinkovitih orodij za promocijo sistema EMAS in dajanje na voljo sodelujočim v sistemu EMAS
- organizacija nagrad EMAS
- razvoj in zagotovitev spodbud organizacijam, da se vključijo v sistem

V okviru cilja pomoči organizacijam v posebnih sektorjih za izboljšanje poročanja o svoji okoljski uspešnosti je pomemben naslednji ukrep v okviru ABM:

- razvoj sektorskih referenčnih dokumentov, vključno z najboljšo okoljsko prakso in kazalniki okoljske uspešnosti za posebne sektorje.

V okviru cilja usklajenega delovanja akreditacijskih organov in pristojnih organov, so pomembni naslednji ukrepi v okviru ABM:

- organizacija medsebojnega ocenjevanja akreditacijskih organov
- organizacija medsebojnega ocenjevanja pristojnih organov

5.4. **Metoda izvedbe (okvirno)**

☒ ***Centralizirano upravljanje***

- ☒ neposredno Komisija
- ☐ posredno s prenosom na:
 - ☐ izvajalske agencije
 - ☐ organe, ki so jih ustanovile Skupnosti, kakor je navedeno v členu 185 finančne uredbe
 - ☐ nacionalne javne organe/organe, ki opravljajo javne storitve

☐ ***Deljeno ali decentralizirano upravljanje***

- ☐ z državami članicami
- ☐ s tretjimi državami

☐ ***Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (treba jih je navesti)***

Opombe:

6. SPREMLJANJE IN OCENJEVANJE

6.1. Sistem spremljanja

Države članice obveščajo o vseh dejavnostih in ukrepih, sprejetih po tej uredbi.

Komisija poroča Svetu in Evropskemu parlamentu o ukrepih, sprejetih na podlagi te uredbe.

Spremljanje bo potekalo s pomočjo rednih sestankov z državami članicami in drugimi zainteresiranimi stranmi, kot tudi s pomočjo medsebojnega ocenjevanja, ki ga bodo izvajali akreditacijski organi, ki se sestajajo na podlagi člena 31 te uredbe, in forum pristojnih organov.

6.2. Ocenjevanje

6.2.1. Predhodno ocenjevanje

Glej presojo vpliva, ki je priložena temu predlogu kot delovni dokument služb Komisije. Učinki vseh predlaganih ukrepov so bili ocenjeni z okoljskega, ekonomskega in družbenega vidika.

6.2.2. Ukrepi, sprejeti po vmesnem/naknadnem ocenjevanju (na podlagi podobnih preteklih izkušenj)

Predlog je osnovan na izkušnjah, pridobljenih z izvajanjem Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)³⁵, ter na rezultatih javnih posvetovanj in bolj posebnih posvetovanj z zainteresiranimi stranmi ter na uporabi zunanjega strokovnega znanja. Presoja vpliva je upoštevala ta ocenjevanja.

6.2.3. Pogoji in pogostost ocenjevanj v prihodnosti

Ukrepe, ki prejemajo finančno pomoč Komisije, se redno spremlja.

Redno ocenjevanje učinkovitosti uredbe bo spremljal odbor, ki ga uredba ustanavlja. Lahko se oblikuje ustrezna navodila in referenčne dokumente za posebne sektorje ter predlagane so lahko potrebne spremembe te uredbe.

Komisija posreduje Svetu in Evropskemu parlamentu:

- (1) poročilo vsaj vsaka tri leta o izvedenih dejavnostih in ukrepih glede na ukrepe, ki se med drugim nanašajo na:
 - (a) zagotavljanje informacij
 - (b) okrepitev sodelovanja in usklajevanja med državami članicami
 - (c) promocijo sistema EMAS in zagotovitev spodbud
- (2) naknadno oceno, najpozneje pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

³⁵ UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

7. UKREPI ZA BOJ PROTI GOLJUFIJAM

Standardi notranjega nadzora št. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21 in načela Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti, se bodo uporabljali v celoti.

Komisija zagotovi, da se ob izvajanju ali financiranju ukrepov iz sedanje uredbe zaščitijo finančni interesi Skupnosti z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufiji, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejavnostim, z izvajanjem učinkovitih pregledov in izterjavo neutemeljeno plačanih zneskov, v primeru odkritja nepravilnosti pa z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi v skladu z uredbama Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 in (Euratom, ES) št. 2185/96 ter Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta.

8. PODROBNOSTI O SREDSTVIH

8.1. Cilji predloga z vidika stroškov financiranja

odobritve za prevzem obveznosti v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

(Navedba ciljev, ukrepov in realizacij)	Vrsta realizacije	Povprečne stroškov	2009		2010		2011		2012		2013		n+5 in pozneje		2009 - 2013	
			število realizacij	stroški skupaj	število realizacij	stroški skupaj	število realizacij	stroški skupaj	število realizacij	stroški skupaj	število realizacij	stroški skupaj	število realizacij	stroški skupaj	število realizacij	stroški skupaj
OPERATIVNI CILJ št. 1 promocija																
Ukrep 1 Ukrepi promocije in ozaveščanja			0,300		0,200		0,200		0,200		0,200				1,100	
Ukrep 2 Pomoč MSP za uporabo sistema EMAS			0,250		0,250		0,250		0,250		0,250				1,250	
Ukrep 3: nagrade EMAS	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050		5	0,250	
Ukrep 4: spodbude			0,100		0,100		0,100		0,100		0,100				0,500	
Seštevek cilj 1				0,700		0,600		0,600		0,600		0,600			3,100	
OPERATIVNI CILJ št. 2: razvoj referenčnih dokumentov za posebne sektorje																
Ukrep 1: študije zunanjega svetovalca	5	0,250	10	0,500	15	0,750	15	0,750	15	0,750					3,000	

Ukrep 2: srečanje strokovnih skupin	80,080100,100150,150150,150150,1500,630															
Seštevek cilj 2				0,330		0,600		0,900		0,900		0,900				3,630
OPERATIVNI CILJ št. 3: medsebojno ocenjevanje																
Ukrep 1: akreditacijski organi za medsebojno ocenjevanje	0,1000,1000,1000,1000,1000,500															
Ukrep 2: pristojni organi za medsebojno ocenjevanje	0,1000,1000,1000,1000,1000,500															
Seštevek cilj 3				0,200		0,200		0,200		0,200		0,200				1,000
STROŠKI SKUPAJ				1,230		1,400		1,700		1,700		1,700				7,730

8.2. Upravni odhodki

8.2.1. Število in vrsta človeških virov

Vrsta delovnega mesta		Osebe, potrebno za upravljanje ukrepa – obstoječi in/ali dodatni človeški viri (število delovnih mest/FTE)					
		2009	2010	2011	2012	2013	
Uradniki ali začasno osebje ³⁶ (XX 01 01)	A*/AD	2	3	3	3	3	
	B*, C*/AST	1	2	2	2	2	
Osebe, financirano ³⁷ iz člena XX 01 02 (za EMAS: samo END)		2	5	5	5	5	
Drugo osebje ³⁸ , financirano iz člena XX 01 04/05							
SKUPAJ		5	10	10	10	10	

8.2.2. Opis nalog iz ukrepa

Celotno upravljanje sistema, razvoj in revizija sektorskih dokumentov, upravljanje trženja.

8.2.3. Viri človeških virov (zakonsko določenih)

- ☒ Delovna mesta, trenutno dodeljena za upravljanje programa, ki se nadomestijo ali podaljšajo (1 AD + 1 AST + 2 END)
- ☐ Delovna mesta, ki so bila predhodno dodeljena pri izvajanju LSP/PPP za leto n
- ☒ Delovna mesta, potrebna v naslednjem postopku LSP/PPP (2 AD)
- ☒ Delovna mesta, ki bodo zapolnjena s prerazporeditvijo obstoječih človeških virov znotraj službe (notranja prerazporeditev) (1 AST + 3 END)
- ☐ Delovna mesta, potrebna za leto n, ki niso predvidena pri izvajanju LSP/PPP za zadevno leto

³⁶ Teh stroškov referenčni znesek NE krije.

³⁷ Teh stroškov referenčni znesek NE krije.

³⁸ Te stroške referenčni znesek krije.

8.2.4. *Drugi upravni odhodki, ki jih referenčni znesek krije (XX 01 04/05 – Odhodki za upravno poslovanje)*

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Proračunska vrstica 07 01 04 01	2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
1 Tehnična in upravna pomoč (vključno s povezanimi stroški za osebje)							
Izvajalske agencije ³⁹							
Druga tehnična in upravna pomoč							
– notranja							
– zunanja: služba za IT pomoč	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
Tehnična in upravna pomoč skupaj	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

8.2.5. *Stroški financiranja človeških virov in z njimi povezani stroški, ki jih referenčni znesek ne krije*

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Vrsta človeških virov	2009	2010	2011	2012	2013	2014 in pozneje
Uradniki in začasno osebje (XX 01 01)	0,351	0,585	0,585	0,585	0,585	
Osebje, financirano iz člena XX 01 02 (pomožno osebje, napoteni nacionalni izvedenci, pogodbeno osebje itd.) (navesti proračunsko vrstico)	0,101	0,253	0,253	0,253	0,253	
Stroški za človeške vire in z njimi povezani stroški (ki jih referenčni znesek NE krije) skupaj	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838	

Izračun – *Uradniki in začasni uslužbenci*

Standardna plača za 1 A*/AD, kot je predvideno v točki 8.2.1, je 117 000 EUR na leto.

³⁹ S sklicevanjem na posebni zakonodajni finančni izkaz za zadevno(-e) izvajalsko(-e) agencijo(-e).

Izračun – ***Osebj, financirano iz člena XX 01 02***

Standardna plača za 1 END, kot je predvideno v točki 8.2.1, je 50 580 EUR na leto.

8.2.6. *Drugi upravni odhodki, ki jih referenčni znesek ne krije*

v mio EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 in pozn eje	2009 - 2013
XX 01 02 11 01 – Misije	0,008	0,008	0,008	0,010	0,010		0,044
XX 01 02 11 02 – Sestanki in konference	0,015	0,015	0,015	0,115	0,015		0,175
XX 01 02 11 03 – Odbori ⁴⁰	0,054	0,108	0,054	0,054	0,108		0,378
XX 01 02 11 04 – Študije in konzultacije				0,200	0,200		0,400
XX 01 02 11 05 – Informacijski sistemi							
2 Drugi odhodki za poslovanje skupaj (XX 01 02 11)							
3 Drugi odhodki upravne narave (opredeliti, vključno s sklicem na proračunsko vrstico)							
Upravni odhodki, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (ki jih referenčni znesek NE krije), skupaj	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

Izračun – ***Drugi upravni odhodki, ki jih referenčni znesek ne krije***

4 misije s 1 000 EUR stroškov na enoto za misijo so predvideni vsako leto v obdobju od leta 2009 do leta 2013 za obrazložitev ciljev in ukrepov iz uredbe ter za pomoč pri izvajanju in uporabi v državah članicah.

2 misiji s 1 000 EUR stroškov na enoto za misijo so predvideni vsako leto v obdobju od leta 2009 do leta 2013 za udeležbo na srečanjih akreditacijskih organov, ki se sestajajo na podlagi člena 30 te uredbe.

2 misiji s 1 000 EUR stroškov na enoto za misijo so predvideni vsako leto v obdobju od leta 2009 do leta 2013 za udeležbo na srečanjih foruma pristojnih organov.

2 dodatni misiji s 1 000 EUR stroškov na enoto za misijo so predvideni v letu 2012 in v letu

⁴⁰ C10900 – Odbor za uporabo uredbe, ki omogoča prostovoljno sodelovanje organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

2013 za srečanje z zainteresiranimi stranmi zaradi revizije uredbe.

3 srečanja z ISO TC 207 (tehničnim odborom za sisteme okoljskega ravnanja) na leto s 5 000 EUR povprečnih stroškov na misijo so predvidena vsako leto v obdobju od leta 2009 do leta 2013.

Organizacija 1 konference (stroški na enoto: 100 000 EUR) je predvidena leta 2012 za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi in pristojnimi organi glede izvajanja ukrepov iz uredbe zaradi njene revizije leta 2014.

Srečanja regulativnega odbora, ustanovljenega na podlagi Uredbe (stroški na enoto: 27 000 EUR na srečanje) so predvideni dvakrat na leto od leta 2009 za omogočanje izmenjave informacij zaradi sprejetja potrebnih smernic in priporočil za večjo usklajenost med državami članicami.

2 dodatni srečanja regulativnega odbora, ustanovljenega na podlagi uredbe, sta predvideni leta 2010 (kmalu po začetku veljavnosti uredbe) in 2 dodatni srečanja odbora sta predvideni leta 2013 zaradi revizije uredbe v letu 2014. (stroški enote: 27 000 EUR na srečanje).

Zunanje študije s skupnim stroškom 200 000 EUR na leto so predvidene leta 2012 in leta 2013 zaradi revizije uredbe v letu 2014.

Potrebe za človeške in upravne vire se krijejo v okviru sredstev, ki se generalnemu direktoratu za upravljanje ob upoštevanju proračunskih omejitev odobrijo v postopku letne dodelitve sredstev.